

BẠN NÓI NGƯỜI NÀY LÀ AI?

Xin chào, các bạn. Tôi coi đây chắc chắn là một đặc ân được ở đây trong nhà thờ này. Và tôi thích cái tên của nó ngay từ đầu. Nó được gọi là “Danh Chúa Jêsus.” Tôi thích điều đó. Và tôi—tôi nghĩ đó là—đó là...Đó là Danh mà tôi đã được cứu chuộc, Danh tốt đẹp đó của Đức Chúa Jêsus. Và sau đó được ở đây với những người bạn tốt của tôi, nhóm lại ở đây vào buổi sáng Chúa nhật đẹp trời này, ngay tại Phoenix này, tôi không biết mình muốn ở nơi nào hơn, trừ phi đó là trong sự Vinh hiển với tất cả các bạn. Và đó là sự kiện tuyệt vời mà chúng ta mong chờ vào ngày nào đó.

2 Và tôi đã có một—một lời mời đến gấp, đến đây vào, ngày hôm nay. Và tôi đã nói chuyện với Anh Outlaw, người bạn quý giá của tôi, và anh ấy—anh ấy đã mời tôi rất ân cần—để đến. Và tất cả các mục sư ở đây tại Phoenix đều rất tốt với tôi.

3 Đôi khi tôi tự hỏi tại sao tôi lại chuyển đến sống ở Tucson. Tôi đã ở dưới đó ba năm, và chưa bao giờ được mời đến bất kỳ bục giảng nào. Vì vậy tôi cho rằng tôi đã...chỉ cần làm của tôi—chuyển thăm của tôi lên đây tại Tucson...hoặc tại Phoenix, nơi tôi cảm thấy được chào đón. Chà, có lẽ họ sẽ quen với tôi một chút...Anh em biết đấy, tôi đã giảng ở đó vào đêm nọ, và giảng ba giờ; không có gì ngạc nhiên khi họ không hỏi lại tôi.

4 Nhưng tôi có một—một tình cảm trong lòng tôi đối với Đức Chúa Trời và dân sự Ngài. Và tôi rất chậm, và tôi—tôi sợ rằng tôi sẽ bỏ đi một số thứ và không nhận đủ, và tôi đặt khoảng ba hoặc bốn sứ điệp trong một. Vì vậy tôi chắc chắn...gửi tới những người ở dưới đó, tôi xin lỗi vì đã giữ các bạn lâu như vậy. Tôi không nên làm điều đó.

5 Và cũng vui mừng sáng nay được ở đây với Anh Carl Williams, và cậu Jimmy ở đây, và đàn hợp xướng, và bạn bè tôi anh em nhà Mosley; gặp Brad, Anh John Sharrit, và rất nhiều bạn bè của tôi; Anh Pat Tyler, ở đây, từ đây đến Kentucky, và—và—và rất nhiều bạn bè chỉ để được nhóm lại tại điều này—

buổi nhóm này sáng nay. Đây, đã thấy rất nhiều bạn bè của tôi từ Tucson và vân vân, đang ngồi ở đây.

⁶ Tôi đang nghĩ về, một ngày nào đó khi tất cả chuyện này kết thúc, thì chúng ta sẽ nhóm lại nơi chúng ta sẽ...chúng ta sẽ không...chúng ta—chúng ta sẽ không bao giờ phải ngừng nghe bản nhạc tuyệt vời này, anh em thấy đấy. Tôi thật tình cờ để ý rằng con trai của Anh William, đang ngồi ở sau đó, anh ấy đã làm chứng vào đêm nọ ở Khách sạn Ramada. Và tôi nghĩ anh ấy chỉ cao gần một mét tám. Nhưng tôi nói với các bạn, sau lời chứng đó, tôi tin rằng anh ấy cao ba mét. Anh ấy chỉ...Thực sự đánh giá cao những gì chàng trai nói, một lời chứng tuyệt vời như vậy.

⁷ Khi tôi nghe những bạn trẻ tốt bụng này làm chứng về đức tin đặt trọng tâm vào Đấng Christ của họ...Và tôi—tôi đang già đi, và tôi...một ngày nào đó tôi phải—đến—bỏ việc và về Nhà. Và hãy xem những người bạn trẻ này đã sẵn sàng và chuẩn bị sẵn sàng để tiếp tục nơi tôi dừng lại...Và đó là cách chúng ta làm. Đó là cách cuộc sống được sắp đặt. Rằng chúng ta...một thế hệ sẽ tiến lên...và cha và mẹ. Và họ nuôi nấng những đứa con nhỏ của mình, và chúng kiến chúng lập gia đình; và các cháu đi cùng. Và sau một thời gian, Cha và Mẹ trở về với cát bụi. Và sau đó, vào thời điểm đó, những đứa trẻ lại sẵn sàng cho những đứa cháu; và sau đó, họ đi xuống. Nhưng sẽ có một sự phục sinh chung, vĩ đại vào một trong những ngày này. Tất cả chúng ta sẽ được gọi vào sự Hiện diện của Đức Chúa Trời để khai trình về những gì chúng ta đã làm với những gì Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta: Chúa Jêsus Christ. Và vì vậy, tôi rất vui khi biết rằng tôi đã sống trong thế hệ này với nhiều người tốt như vậy, đó là trên khắp thế giới, mà tôi đã gặp. Tôi—tôi chỉ—chỉ biết ơn với Đức Chúa Trời. Và ngày nào đó khi lệnh triệu tập của tôi đến, ồ, tôi sẽ—tôi sẽ phải đi đáp ứng những việc làm mà tôi đã làm. Tôi muốn họ là tất cả vì sự vinh hiển và danh dự của Đức Chúa Trời.

⁸ Có rất nhiều thứ như tôi...chúng ta sắp bước sang Năm Mới mà tôi—tôi mong tôi có thể—có thể quên đi, nhưng tôi biết rằng tôi đã xưng tội với Ngài và—và Ngài đặt chúng trong Biển Quên Lãng, và Ngài sẽ không bao giờ nhớ đến họ nữa. Bây giờ hãy xem,

chúng ta không được tạo ra theo cách đó, chúng ta sẽ luôn ghi nhớ. Chúng ta có thể tha thứ cho nhau, nhưng chúng ta—chúng ta không thể quên nó bởi vì chúng ta—chúng ta là—chúng ta được tạo ra khác biệt. Nhưng Đức Chúa Trời có thể tha thứ và quên nó đi. Ngài chỉ có thể xóa sạch nó như thể nó chưa từng tồn tại. Hiểu không? Bởi vì Ngài có quyền sử dụng Biển Quên Lãng đó, nhưng chúng ta thì không. Hãy nghĩ về điều đó, rằng Đức Chúa Trời thậm chí không thể nhớ rằng chúng ta đã từng phạm tội. Hãy nghĩ về điều đó! Dân đồng ca, hồi các bạn trẻ, điều gì sẽ xảy ra nếu...những gì về điều đó? Đức Chúa Trời thậm chí không nhớ rằng chúng ta đã từng phạm tội. Hãy xem, Ngài có thể quên toàn bộ sự việc, và sẽ không bao giờ được đưa vào ký ức nữa. Đó sẽ không phải là điều gì đó như thế chẳng?

9 Đây không chỉ là nơi để nói đùa. Tôi không tin vào sự bốn cột hay đùa giỡn đó...Nó làm tôi nhớ đến một—một người bạn của tôi. Bây giờ anh ấy đã đi đến miền Vinh hiển bây giờ. Nhưng anh—anh ấy một lần kể một câu chuyện nhỏ, về một—một cặp vợ chồng đã chuyển đến thành phố và...từ miền quê. Và họ đã có một...Đôi vợ chồng trẻ này có một người cha già, và ông thực sự nóng cháy vì Đức Chúa Trời. Vì vậy cô gái trẻ (đó là cha cô, người...), vì vậy cô ấy đã kết bạn với một số người cổ điển. Anh em biết đấy, nơi anh em có tất cả các loại hình giải trí cổ điển này. Và vì vậy, cô ấy sẽ tổ chức một buổi giải trí nào đó vào ngày hôm đó tại nhà của mình.

10 Và—và cô ấy—bố cô ấy, sau khi ông ấy ăn trưa, tại sao ông ấy—ông ấy sẽ lấy Kinh Thánh và đi ra ngoài phòng và ông ấy sẽ đọc một lúc. Và ông ấy đặt Nó xuống, và ông ấy sẽ khóc, và la lớn, và hét, và tiếp tục, và đứng dậy, và đeo kính vào và đọc lại. Sau đó tìm thứ gì đó, đặt kính xuống và bắt đầu khóc và la lớn. Cô ấy nói, “Điều đó sẽ làm gián đoạn bữa tiệc của tôi vì vậy tôi—tôi—tôi phải...Tôi phải làm gì đó với Bố, và tôi không biết phải làm gì.” Vì vậy cô ấy quyết định rằng cô ấy sẽ để ông ấy lên lầu, và đứng dậy—lên trên—nơi đó.

11 Và—và cô ấy phải suy nghĩ, “Chà bây giờ, mình không thể đưa cho ông ấy cuốn Kinh Thánh, vì ông ấy sẽ làm điều tương tự ở trên đó.” Vì vậy, cô ấy chỉ đưa cho ông một cuốn Địa lý cũ, và

đưa ông lên đó. Nói, “Bố ơi, hãy xem những bức tranh về thế giới và mọi thứ trong khi chúng con tổ chức tiệc.” Và nói, “Chúng ta sẽ không kéo dài quá lâu. Chúng con sẽ—chúng con sẽ xuống... Bố đi xuống sau một lát.” Nói, “Con biết bố không muốn ở những nơi có tất cả phụ nữ mà.”

12 Ông nói, “Không, không sao đâu, con yêu. Bố sẽ—bố sẽ đi lên đó.”

13 Do đó ông...Cô sắp xếp cho ông một ngọn đèn và một chỗ nhỏ. Và cô nghĩ, “Chà, điều đó—điều đó là xong. Bây giờ, ông sẽ chỉ nhìn vào những bức tranh và đọc một chút về—về địa lý, và rồi...và sau một thời gian ông ấy sẽ đi xuống. Và nó sẽ ổn thôi.”

14 Vì vậy khoảng thời gian họ đang uống nước chanh hồng, anh em biết đấy, và tổ chức bữa tiệc của họ...Được một lúc, ngôi nhà bắt đầu rung chuyển, và ông cụ bắt đầu chạy lên chạy xuống sàn la hét và nhảy. Và—và cô ấy nghĩ, “Chuyện gì đã xảy ra với ông? Ông không có Kinh Thánh trên đó. Điều đó...Bố phải có một cuốn Kinh Thánh khác.”

15 Vì vậy cô chạy lên các bậc thang, và nói, “Bố!” Nói, “Đó không phải là cuốn Kinh Thánh bố đang đọc. Đó là sách Địa lý.”

16 Ông nói, “Bố biết điều đó, cưng ơi. Bố biết điều đó! Nhưng” nói, “con biết đấy, một ngày nọ bố đang đọc trong Kinh Thánh nơi Chúa Jêsus nói rằng Ngài đặt tội lỗi của chúng ta trong Biển Quên Lãng, đấy, và sẽ không nhớ chúng nữa. Và bố đang đọc ở đây đến chỗ họ nói rằng họ thậm chí không thể tìm thấy đáy biển ở một số nơi, trong Địa lý.” Nói, “Cứ nghĩ, họ vẫn đang tìm.”

17 Điều đó khiến ông hạnh phúc. Vì vậy anh em có thể tìm thấy Đức Chúa Trời bất cứ nơi nào anh em nhìn. Hãy xem, nếu anh em chỉ nhìn quanh, mọi thứ sẽ nói thay cho Ngài.

18 Bây giờ thực sự, thành thật mà nói, tôi—tôi nói với Anh Outlaw, “Tôi sẽ nói về điều gì sáng nay? Anh đã nói sứ điệp Giáng sinh của anh chưa?”

Nói, “Vâng.”

Tôi nói, “Sứ điệp Năm Mới của anh chứ?”

“Không.”

19 Vì vậy, tôi đã có một số phác thảo ở đây nếu tôi nhận được lời mời ở đâu đó, Tôi sẽ phát biểu Sứ điệp Năm Mới của mình. Tôi nghĩ rằng tôi sẽ để việc đó cho Anh Outlaw vào, tuần tới.

20 Vì thế tôi nghĩ có lẽ tôi sẽ ngừng bài giảng ngắn ở đây để chúng ta nói chuyện với nhau trong vài phút, nếu Chúa muốn. Và chúng ta tin rằng Ngài sẽ ban phước cho chúng ta. Tôi muốn cảm ơn Anh Outlaw và hội thánh ở đây, vì đã mời tôi đến nói chuyện ở đây. Và tôi...Như Anh Outlaw đã nói, rằng “tình bạn của chúng ta chưa bao giờ héo tàn,” nhưng ân điển của Đức Chúa Trời đã gìn giữ chúng ta qua tất cả những năm này. Đây là hội thánh đầu tiên mà đã mời tôi, và tôi đến, là đã ở Phoenix.

21 Tôi biết...Tôi tin rằng tôi đang nhìn vào Anh Trow, ở đây. Tôi không chắc...đặt ở phía trước. Đúng thế không, Anh Trow? Tôi tin rằng anh ấy đã đi cùng vào thời điểm đó. Tôi đã có một số thứ nhỏ mà anh ấy đã cho tôi trong thời gian đó; nhỏ bé...họ đúc nó ra hoặc cái gì đó. Anh biết đấy, những thứ nhỏ bằng đồng từ đây nơi anh em sống. Và anh em nhìn xung quanh...Và tôi chỉ tự hỏi điều gì sẽ xảy ra vào buổi sáng hôm đó khi chúng ta băng qua, anh em biết đấy, và được gặp mọi người...họ nói, “Ồ, có...” Anh em biết đấy, lúc đó trông chúng ta sẽ khác rất nhiều, so với những gì chúng ta làm bây giờ. Chúng ta sẽ...Đúng thế. Chúng ta sẽ không là dấu vết của tội lỗi hay tuổi già. Chúng ta sẽ trở nên hoàn hảo.Ồ, tôi mong chờ đến lúc đó (còn anh em?) nơi mà mọi rắc rối sẽ kết thúc.

22 Và bây giờ, tôi có một Sứ điệp từ Đức Chúa mà tôi—tôi cảm thấy. Và tôi thì...Tôi không muốn khác biệt, nhưng tôi phải trung thực. Và nếu tôi không nói lên niềm tin của mình, thì anh em không thể tin tưởng vào tôi. Bởi vì tôi—tôi—tôi thà giống một kẻ phản bội hoặc một kẻ giả hình hơn. Và tôi—tôi muốn trở thành bất cứ thứ gì khác ngoài điều đó, anh em thấy đấy. Tôi có thể mất một vài người bạn trên trái đất, nhưng tôi—tôi muốn trung thực với niềm tin của mình, với những gì tôi cho là đúng.

23 Bây giờ, nhiều năm trước, thật dễ dàng khi tôi mới bắt đầu; và những dấu hiệu, và sứ điệp, và sự rao giảng. Ở khắp mọi nơi là một cánh tay mở rộng, “Hãy đến! Đến! Đến! Đến!” Nhưng sau đó, anh em thấy đấy, mọi dấu hiệu chân chính từ Đức Chúa Trời

đều có một—một Sứ điệp, một Tiếng Nói. Đấy, Nó đi theo nó. Nếu nó không phải là...Chúa không ban cho bất cứ thứ gì như thế chỉ để cho vui. Ngài—Ngài đưa điều gì đó để thu hút sự chú ý đến những gì Ngài sắp nói. Giống như chúng ta đã hát xong ca khúc tuyệt vời này; nó đã làm gì? Để làm yên lặng mọi người cho một sứ điệp sắp tới.

24 Đó là gì—đó là những gì một dấu hiệu làm. Môi-se có những dấu hiệu mà chúng ta đã nói vào đêm nọ, và những dấu hiệu đó có Tiếng nói. Và...khi Tiếng nói lên tiếng...Chúa Jê-sus đã đến cũng chữa lành người đau. Ngài là một Con Người vĩ đại. Nhưng khi đến lúc đó mà—mà Tiên Tri đó, đó là trên trái đất...Rằng họ đã không có một người trong bốn trăm năm, và ở đây Ngài đã ở trên trái đất và làm những dấu hiệu. Sau đó Ngài là “bạn tốt,” mọi người đều muốn có Ngài. Nhưng khi Sứ điệp đi theo dấu hiệu đó (Tiếng nói)...khi Ngài ngồi xuống một ngày nọ, và nói, “Ta và Cha Ta là Một.”Ồ, chao ôi! Điều đó—điều đó—đó là điều gì đó khác nhau. Họ—họ không muốn điều đó. Hiểu không?

25 Và đó...thế gian thì giống như vậy mặc dù, thưa các bạn. Hiểu không? Họ...bất cứ điều gì mà họ có thể nhận được, nếu họ có thể—họ có thể tự giúp mình, anh em thấy...Rằng họ—họ cảm thấy rằng miễn là điều đó không làm phiền họ, ồ, họ sẽ—họ sẽ làm điều đó. Nhưng khi đến lúc họ phải thay đổi ý kiến về mọi thứ, đó là lúc rắc rối xảy ra.

26 Bây giờ, hãy xem, chúng ta đang xây một tòa nhà, không phải một bức tường. Những người xây dựng muốn lấy một hàng gạch và chỉ đi thẳng xuống. Bây giờ, nhà xây dựng nào cũng có thể xây dựng điều đó. Nhưng phải có một thợ bậc thầy thực sự để rẽ ngoặt. Hiểu không? Khi anh em phải cắt góc nhà, đó là thời gian cần thiết nó lấy...nó cho thấy anh em có phải là—anh em có thực sự là thợ xây hay không; khi anh em có thể xoay góc với nó và giữ tính liên tục của phần còn lại của tòa nhà, nhưng vẫn rẽ hướng. Bây giờ ở những góc này là khi rắc rối xảy đến. Những người xây dựng muốn tiếp tục xây dựng. Nhưng chúng ta không xây một bức tường; nhưng, một tòa nhà.

27 Bây giờ, khi chúng ta đến gần điều này, sáng nay, anh em hãy cầu nguyện cho tôi, và tôi sẽ...Tôi luôn cầu nguyện cho anh em.

Và giờ đây, chúng ta hãy cúi đầu một lát trước sự Hiện diện của Giê-hô-va Đức Chúa Trời vĩ đại. Và chúng ta nhận ra sự thiếu sót của mình; tất cả chúng ta làm. Và chúng ta không phải là một ở đây ngoài những gì chúng ta cần thiết. Và tôi tự hỏi, trong khi chúng ta đang cầu nguyện, nếu có ai trong các bạn có nhu cầu đặc biệt không?

28 Các bạn biết đấy, Đức Chúa Trời vô hạn, như tôi đã nói ở đây tại Phoenix một ngày nọ trong—trong buổi nhóm dưới đây... Cũng giống như vô tuyến truyền hình, nó đang đến, Đấng Christ đang ở ngay đây trong tòa nhà bây giờ. Hãy xem, mỗi bước bạn thực hiện, mỗi khi bạn chớp mắt, nó sẽ không bao giờ chết. Nó ở trong làn sóng ánh sáng của không khí. Vô tuyến truyền hình không sản xuất ra những hình ảnh đó. Nó chỉ bắt được làn sóng của bạn, và đưa ra trên màn hình. Dầu sao chẳng nữa nó có ở đó. Nó luôn có như vậy. Mỗi hình ảnh đã có thì vẫn sống động, trong không khí. Bây giờ bạn thấy những gì chúng ta đang làm sẽ diễn ra trong ngày phán xét chứ?

29 Vì vậy, Đức Chúa Trời ở đây theo cách tương tự. Chúng ta không nhìn thấy Ngài, giống như chúng ta không nhìn thấy những hình ảnh truyền hình đó. Nó cần một ống hoặc pha lê nào đó để thu giọng nói, và tái tạo hình ảnh và vân vân. Đó là ở đây khi A-đam còn trên trái đất, nhưng chúng ta chỉ xác định được vị trí của nó. Đức Chúa Trời ở đây sáng nay. Và một trong những ngày này, trong Thiên hi niên, chúng ta sẽ nhận ra. Nó sẽ thực sự hơn truyền hình hay những thứ khác, rằng Ngài đã ở ngay tại đây trong buổi nhóm sáng nay.

30 Bây giờ trong khi chúng ta...với ý nghĩ đó, hãy giữ trong lòng những gì bạn cần, và chỉ cần giơ tay lên với Ngài. Bạn sẽ làm điều đó chứ? Nói, “Chúa ôi,...” Và trong lòng bạn, nghĩ về ý nghĩ.

31 Giờ đây, lạy Cha Thiên Thượng, chúng con chỉ có một cách đến gần này, và đó là cách của sự cầu nguyện. Và chúng con là—chúng con đến trong Danh của Đức Chúa Jêsus. Chúng con—chúng con không xứng đáng để thờ ra Danh Ngài, để sử dụng Nó. Chúng con không...không có nghĩa là chúng con nghĩ rằng mình xứng đáng, mà bởi vì chúng con đã được mời làm điều đó. Và biết điều này, rằng Ngài đã nói, “Nếu các con cầu xin Cha bất

cứ điều gì trong Danh Ta, Ta sẽ—Ta sẽ—Ta sẽ nhậm lấy nó.” Và chúng con...nếu đức tin của chúng con đứng phía sau điều đó là Lời Ngài, và biết Ngài là Ai, thì chắc chắn chúng con sẽ nhận được những điều mà chúng con cầu xin. Ngài thấy rõ mỗi nhu cầu của chúng con. Ngài thấy đôi tay chúng con. Ngài biết nhu cầu của con.

³² Và Cha ôi, con cầu nguyện cho mỗi người trong số họ. Rằng tất cả những gì họ cần...Chúa ơi, con không tin rằng một nhóm như thế này sẽ yêu cầu bất cứ điều gì sai trái. Nó sẽ là điều gì đó cho sự tiến bộ của vương quốc của họ, nó có thể là để chữa bệnh cho chính họ, và khi làm điều đó, họ muốn, hoặc sự hiểu biết của chính họ, họ muốn điều đó để họ có thể phát triển Vương quốc của Đức Chúa Trời.

³³ Và con cầu nguyện, Chúa ôi, rằng yêu cầu của mỗi người sẽ được nhậm lời. Xin ban phước cho hội thánh này, mục sư của nó, những người cộng sự của nó, và những người chấp sự, những người ủy viên, tất cả các thành viên của nó, những vị khách, những người lạ. Họ không phải là người lạ, Chúa ơi. Tất cả chúng con là con cái của Ngài bởi ân điển và bởi Đấng Christ. Và chúng con cầu nguyện rằng sáng nay Ngài sẽ ban cho chúng con Bánh Sự Sống bây giờ, rằng chúng con có thể đi từ đây với sự hiểu biết rằng những yêu cầu mà chúng con cầu xin đã được ban cho chúng con.

³⁴ Xin ban phước cho Lời, Chúa ôi, khi con đọc Nó. Không có người nào mà—mà có thể hoặc đủ để giải thích Lời đó. Giảng đã thấy cuốn Sách trong tay Đấng ngồi trên ngai, và không có ai trên Trời, hoặc trên trái đất, hoặc bên dưới đất mà xứng đáng để nhìn vào Sách. Nhưng một trong những trưởng lão nói, “Kìa, Sư...Sư tử của Chi phái Giu-đa đã thắng.” Giảng, muốn xem một—một sư tử, ông thấy Chiên Con đã bị giết, một—một Chiên Con đầm máu đi ra và lấy Sách, đi lên Ngai và ngồi xuống. Và tất cả những người nổi tiếng trên Thiên đường đều lấy vương miện khỏi đầu họ và cúi đầu và biết rằng Ngài xứng đáng.

³⁵ Chúa ôi, chúng con cầu nguyện rằng Ngài sẽ đến Ngai của lòng chúng con sáng nay. Leo lên và làm chủ mọi suy nghĩ mà chúng con có, và lấy Lời và nói với chúng con để chúng con có

thể biết nhiều hơn về Ngài và kế hoạch của Ngài trong cuộc sống của chúng con. Chúng con cầu xin điều này trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

³⁶ Bây giờ, nếu anh em muốn lật Kinh Thánh sang...Kinh Thánh được tìm thấy trong Thánh Ma-thi-ơ chương 21, và bắt đầu với... Tôi nghĩ chúng ta đã đọc câu—câu thứ 10 và 11 chương 21 của Ma-thi-ơ. Thật tốt, khi anh em về nhà, nếu anh em chưa làm điều đó trong suốt kỳ nghỉ lễ này, nếu anh em chịu đọc hết chương này. Nó rất tốt. Nó rất bổ ích. Điều này đặc biệt, cho mùa này, và với Sứ điệp, tôi hy vọng rằng Đức Thánh Linh cho tôi mang đến cho anh em sáng nay.

³⁷ Để ý câu 10 khi chúng ta đọc, và câu 11.

Và khi Ngài đã vào thành Giê-ru-sa-lem, thì cả thành đều xô xao, nói rằng, Người này là ai?

Và dân chúng trả lời rằng, Ấy là đấng tiên tri Jêsus ở thành Na-xa-rét xứ Ga-li-lê.

Bây giờ chúng ta hãy...Đức Chúa Trời thêm vào Lời Ngài bối—bối cảnh của bài đọc Kinh Thánh này.

³⁸ Bây giờ, chúng ta biết đã đến lúc đó, và nhiều người trong các bạn đã quen thuộc với Kinh Thánh của chương nào đó này. Nó đang ở...thực sự vào ngày mà Đấng Christ đến Giê-ru-sa-lem, cưỡi trên con lừa nhỏ này. Và chúng ta...Có một truyền thuyết nói rằng “đó là một con lừa trắng.” Tôi tưởng tượng, trong hình ảnh báo trước về lần đến thứ hai của Ngài trên một con ngựa chiến. Lúc đó, nhà tiên tri đã nói, rằng “Ngài sẽ cưỡi...Vua của người đến với người trên lưng một con lừa con, và thấp hèn và nhu mì.” Đó là cách Ngài đến và—và...trên một—một con lừa nhỏ, một kẻ mang gánh nặng nhỏ. Nhưng lần tiếp theo Ngài đến từ Vinh Quang (trong chương 19 của sách Khải Huyền), Ngài đến với tư cách là Đấng Chinh Phục Toàn Năng. Y phục của Ngài nhúng trong máu, ngồi trên một con ngựa trắng, và tất cả đạo binh trên Trời đang đi theo Ngài trên những con ngựa trắng. Và truyền thuyết (không theo kinh thánh hay lịch sử)...Nhưng truyền thuyết tin rằng Ngài đã cưỡi một con lừa trắng nhỏ khi Ngài đi vào Giê-ru-sa-lem.

³⁹ Bây giờ thì...tôi đã chọn cái này...vẫn còn...bởi vì chúng ta đang ở trong bóng tối của...hoặc trong thời gian của mùa lễ của Giáng sinh, và—và Năm Mới; kết thúc một năm cũ và chào đón một năm mới. Vài ngày nữa, nhiều người sẽ lật sang trang mới và—và làm những điều mới và tuyên bố mới; và đó là bắt đầu của một năm mới. Và nó dường như không bao giờ giống như Giáng sinh. Tôi không biết tại sao, tôi luôn thích gọi nó là “Ngày Ông già Noel.” Hiểu không? Bởi vì thực sự không có nhiều...

⁴⁰ Đó không thể là ngày sinh của Đấng Christ. Nó thật hoàn toàn không thể có được. Lễ ra Ngài phải được sinh ra vào tháng Ba hoặc tháng Tư, vì Ngài là Chiên Con. Và Ngài là một chiên đực và được sinh ra dưới *chiên đực*, Bạch Dương. Nó phải như vậy, anh em thấy đấy. Và—và dù sao thì chiên cũng không sinh vào tháng Mười Hai dù sao đi nữa. Chiên đực sinh vào mùa Xuân. Và rồi một điều khác, những ngọn đồi của xứ Giu-đê bây giờ, có tuyết dày hơn sáu mét trên đó. Làm thế nào những người chăn chiên có thể đã được ở ngoài đó?

⁴¹ Vì vậy nó thực sự bắt nguồn từ thần thoại La Mã, đó là ngày sinh của thần mặt trời. Mặt trời khi nó đi qua, ngày dài ra và dài ra, và đêm càng ngắn lại. Và từ ngày 20 đến ngày 25 tháng Chạp là sinh nhật của thần mặt trời, dưới thời La Mã—thần thoại La Mã. Và sau đó các vị thần của họ...Và sau đó họ tổ chức sinh nhật của thần mặt trời. Và Constantine, và—và soạn thảo hiến pháp của giáo hội và nhà nước và vân vân, ông ấy nói, “Chúng ta sẽ thay đổi nó” (không biết là ngày gì) “và đặt nó vào ngày sinh của thần mặt trời, và biến nó thành: *Sinh nhật của Con trai Đức Chúa Trời*.” Hiểu không? Mà...Nhưng chúng ta không biết đó là ngày gì.

⁴² Nhưng bây giờ, có quá nhiều về Đấng Christ bị lấy đi, cho đến khi nó là tất cả mọi thứ một số...lần nữa, đưa trở lại thần thoại về một số sinh vật đã sống, giả sử, theo tên của Thánh Nicholas hoặc—hoặc Kris Kringle, thần thoại nước Đức nào đó. Và tất cả chỉ là một huyền thoại, và Đấng Christ không ở trong đó chút nào.

⁴³ Và mọi người đã chuyển sang mua rượu ứt-xki, và—và cờ bạc, và thời trang. Và một—một người đàn ông mà...một thương

gia có thể bán hàng hóa suốt mùa Giáng sinh có thể sống, hầu như cả năm. Hiểu không? Đó là một kỳ nghỉ tuyệt vời, thương mại. Và những đứa trẻ tội nghiệp trên đường phố; cha mẹ của chúng không thể để—đến thăm chúng với một—một món quà, chẳng hạn như từ Ông già Noel, và họ đi bộ xuống phố, và những bàn tay nhỏ bé bẩn thỉu và đôi mắt đỏ hoe của chúng. Tôi—tôi chỉ ghét nhìn thấy nó đi qua nhanh. Đó phải là một ngày trọng thể để thờ phượng Đức Chúa Trời, thay vì đau lòng và nhức đầu và những việc đã xong. Không có gì với Đấng Christ về điều đó. Nhưng bây giờ chúng ta đang ở ngay giữa tất cả những điều này.

44 Chúng ta tìm thấy chính mình, một cái gì đó giống như họ đã được sau đó. Hãy xem, bây giờ nó vừa bước vào một bữa tiệc lớn. Chúa Jê-sus sắp đến dự Lễ Vượt Qua. Và Ngài đã vào Giê-ru-sa-lem...hoặc đang bước vào Giê-ru-sa-lem. Và những lời tiên tri về mọi điều Ngài đã làm phải được ứng nghiệm. Mọi thứ trong Kinh Thánh đều có ý nghĩa. Mỗi cái tên đều có một ý nghĩa. Không có gì được viết trong Kinh Thánh mà không có một—một ý nghĩa sâu xa.

45 Tôi đã nói chuyện vào một đêm khác tại Tucson, về *Tại Sao Phải Là Những Người Chấn Chiên Thay Vì Nhà Thần Học?* Ngài được sinh ra ngay bên cạnh nhà thờ. Và Đức Thánh Linh đi vào đồng vắng và mang vào, không phải những nhà thần học, nhưng những người chấn chiên. Nó phải như vậy. Các nhà thần học sẽ không tin vào một Sứ điệp như vậy. Do đó họ...đó phải là những người chấn chiên.

46 Tôi đã giảng ở đây, cách đây một vài năm, hai năm trước, *Tại Sao Lại Là Nó, Đó Phải Là Bết-lê-hem Ấp Nhỏ?* Nếu Chúa muốn, Giáng sinh tới, tôi muốn chúng ta giảng bài, *Tại Sao Phải Là Những Nhà Thông Thái? Những Lý Do* này?: chúng có câu trả lời cho chúng, và chúng ở ngay đây trong Kinh Thánh. Và chúng ta đang sống trong một thời kỳ kỳ diệu, thời kỳ vĩ đại nhất trong mọi thời đại. Chúng ta đang sống đến khi nào, bất cứ lúc nào mà nó...thời gian có thể dừng lại và cõi Đời đời có thể hòa nhập ngay với nó và tiếp tục. Thời đại mà tất cả các nhà tiên tri và nhà hiền triết đều mong đợi. Chúng ta phải cảnh giác mỗi giờ, chờ đợi sự tái lâm của Ngài.

⁴⁷ Mặc dù vậy, chúng ta thấy mình, vào lễ Giáng sinh này, giống như họ đã làm trong lễ Giáng sinh đầu tiên. Thế giới gần như sắp sụp đổ. Như tôi đã giảng một lần, ở đâu đó, về một sứ điệp Giáng sinh, *Thế Giới Đang Tan Rã*. Và thế giới một lần nữa sắp tan thành từng mảnh. Hãy nhìn những trận động đất ở California này. Tôi tiên đoán, trước khi Đức Chúa Jêsu đến, rằng Đức Chúa Trời sẽ nhận chìm nơi đó. Tôi tin rằng Hollywood và Los Angeles, và những nơi bắn thủ ở đằng kia, rằng Đức Chúa Trời Toàn Năng sẽ nhận chìm chúng. Họ sẽ đi dưới đáy biển. Và nó quá nhiều tội lỗi, anh em thấy đấy, đó là chương ngại vật.

⁴⁸ Nền văn minh đã du hành cùng mặt trời, từ...và nó bắt đầu ở phương Đông, đi về phía tây. Và bây giờ nó ở Bờ Tây. Nếu nó tiến xa hơn nữa, nó sẽ quay trở lại phía Đông. Vì vậy đó là rào cản. Và tội lỗi đã đi cùng với nền văn minh, và nó trở thành bãi rác của mọi thời đại. Những điều họ làm điều đó—rằng con người ở bất kỳ thời đại nào khác sẽ không nghĩ đến một điều như vậy. Người nữ đã ném mình vào một sự bắn thủ như vậy, cho đến khi không có người phụ nữ nào ở bất kỳ thời đại nào từng nghĩ đến một điều như chúng ta ngày nay. Và rồi vẫn tự xưng mình là Cơ-đốc nhân. Thật là đáng xấu hổ!

⁴⁹ Không ngạc nhiên khi nhà tiên tri vĩ đại đứng lên, và nói, “Ta không phải là một nhà tiên tri cũng không phải là con trai của một nhà tiên tri, nhưng...” Nói:

Sự tử đã gầm thét, và ai mà không sợ? Và...Đức Chúa Trời đã phán, và ai có thể không nói tiên tri?

Hiếu không? Có điều gì đó phải gọi ra.

⁵⁰ Chúng ta đang ở trong một giờ quan trọng; thế giới là đây. Nhưng Hội thánh, Hội thánh thực sự (không phải giáo phái); nhưng Hội thánh, chính Nó, đã sẵn sàng cho chiến thắng vĩ đại nhất mà Nó từng thực hiện: sự xuất hiện của Chú Rể đến với Cô Dâu.

⁵¹ Chúng ta đang rời nhau ra, tìm kiếm một đấng mê-si, điều gì đó, đến và cứu chúng ta, đưa chúng ta ra khỏi tất cả điều ấy. Chúng ta nhìn xuống, những rắc rối xuống ở phương Đông. Chúng ta nhìn sang Châu Phi về các cuộc nổi dậy, các vấn đề

chúng tộc và sự hội nhập, và—và sự phân biệt. Và tất cả chúng ta đã ồn ào và la hét ở đây cách đây không lâu (những người bạn da màu của chúng ta) về, “Chúng ta phải có, chúng ta phải có sự hội nhập. Đó là những gì chúng ta cần. Chúng ta phải có hội nhập; mọi người đàn ông, bình đẳng, mọi người đàn ông.” Chà, điều đó hoàn toàn ổn. Điều đó hoàn toàn ổn. Tôi không tin vào chế độ nô lệ. Họ không phải là nô lệ ngay từ đầu. Họ không phải là nô lệ.

⁵² Đức Chúa Trời là một người theo chủ nghĩa phân rẽ. Tôi cũng vậy. Bất kỳ Cơ-đốc nhân nào cũng là một sự phân rẽ. Đức Chúa Trời tách biệt dân của Ngài khỏi tất cả những người còn lại. Ở đó—Luôn luôn có một sự phân rẽ. Ngài đã chọn một quốc gia. Ngài chọn một dân tộc. Ngài là người theo chủ nghĩa phân rẽ. Ngài đã tạo ra tất cả các quốc gia. Tuy nhiên, một Cơ-đốc nhân chân chính thực sự phải là một người theo chủ nghĩa phân rẽ. Tự tách mình ra khỏi những thứ của thế gian và mọi thứ, và đến với một mục đích, Chúa Jêsus Christ.

⁵³ Nhưng họ la hét đó. Tôi đã cố gắng nói với họ, “Đó không phải là thứ sẽ cứu quốc gia của chúng ta. Đó chỉ là một kế hoạch chính trị. Nó là một—một điều của nền tảng cộng sản.” Tôi nghĩ Martin Luther King sẽ dẫn dắt dân chúng của mình đến một cuộc tàn sát, thảm sát lớn nhất, mà họ đã từng tham gia. Và họ...Bạn thấy đấy, điều đó sẽ không kéo thế giới lại với nhau. Điều đó sẽ không cứu được chúng ta. Chúng ta cung cấp cho họ sự hội nhập. Bây giờ nó tồi tệ hơn bao giờ hết. Thấy chưa, đó không phải là...đó không phải là vấn đề. Chỉ có một điều duy nhất có thể: đó là Đức Chúa Trời. Và họ chắc chắn không muốn Nó.

⁵⁴ Họ đã không muốn có Ngài lúc đó. Họ đang tan rã, và chính trị của họ đang tan rã, quốc gia của họ tan vỡ, nhà thờ của họ tan rã, và họ khóc cho một Đấng Mê-si. Họ muốn Ngài. “Ồ, hãy sai đến cho chúng tôi một Đấng Mê-si.” Nhưng khi Ngài đến...

⁵⁵ Đức Chúa Trời đã ban...đáp lời cầu nguyện của chúng ta. Anh em kêu cầu, và anh em sẽ nhận được. Và đó là...Tôi có thể dừng lại ở đây hàng giờ, về đàn ông và phụ nữ, ngay cả những Cơ-đốc

nhân, cầu nguyện cho điều gì đó; và Đức Chúa Trời đáp lời cầu nguyện và họ thậm chí nhận được nó.

⁵⁶ Và bây giờ, Chúa đã cho họ sự hồi âm. Họ muốn một Đấng Mê-si. Họ biết rằng họ đã có những Sê-sa, và họ đã có—họ đã có những Đa-vít, họ đã có những Sô-lô-môn (nhà thông thái), họ đã có những nhà Đa-vít (những chiến binh dũng mãnh), họ—họ đã có đủ loại, nhưng họ biết rằng họ phải có sự giúp đỡ từ trên Trời và họ...Đức Chúa Trời đã hứa với họ một đấng Mê-si. Và Ngài đã gửi cho họ Đấng Mê-si đó, để đáp lại lời cầu nguyện của họ, nhưng họ không muốn có Ngài.

⁵⁷ Tôi tự hỏi, hôm nay, nếu những lời cầu nguyện của chúng ta...Bạn nghe họ nói, “Hãy cầu nguyện cho một cuộc phục hưng vĩ đại. Hãy cầu nguyện cho *điều này*. Cầu nguyện cho một sự tan vỡ. Cầu nguyện cho sự hiệp nhất.” Tôi tự hỏi, nếu Chúa gửi đến một chương trình như vậy, liệu chúng ta có chấp nhận nó không. Tôi chỉ tự hỏi liệu chúng ta có chấp nhận những gì Ngài gửi đến cho chúng ta không. Anh em thấy đấy, Ngài...Lý do mà chúng ta cầu nguyện cho những điều này, bởi vì chúng ta biết nó cần thiết. Nhưng khi Đức Chúa Trời gửi nó theo cách mà Ngài muốn có nó, thì nó không theo sở thích của chúng ta, và do đó chúng ta sẽ không nhận được nó. Và đó là cách nó đã xảy ra trong ngày đó. Nếu Ngài không thích thú với niềm tin của họ và của họ... Họ—họ sẽ không tiếp nhận Ngài một lần nữa, ngày hôm nay. Đó là lý do họ hỏi câu hỏi này, “Người này là ai? Người này đang đến là ai?” Hãy xem, đó là một—một thời gian kinh khủng.Ồ, mọi người đã...một sự căng thẳng. Một cái gì đó đã được chuẩn bị để xảy ra.

⁵⁸ Và hãy nhìn thế giới ngày nay, cả thế giới đang sống trong một sự căng thẳng biết bao. Anh em đi xuống phố...Nó—nó thậm chí không an toàn để lái xe. Không an toàn khi đi trên đường cao tốc bốn làn xe. Mọi người đều căng thẳng, chộp lấy và...Chuyện gì vậy? Bình tĩnh. Anh em đang đi đâu? Đó là những gì đang làm cho các tổ chức điên rồ lấp đầy. Đó là điều đã khiến Hội thánh rơi vào tình trạng hỗn loạn như vậy. Họ là—họ bị giới hạn trí óc vào thứ nào đó. Họ sẽ không dừng lại và xem xét Lời Đức Chúa

Trời, và thời đại mà chúng ta đang sống; tất cả dưới một căng thẳng, thần kinh.

⁵⁹ Và bây giờ, chúng ta biết, chúng ta nhận thức được. Trái đất vừa trải qua một số cơn đau để lớn. Và hội thánh đang trải qua một số cơn đau để. Nó đã phải trải qua cơn đau để trước khi nó có thể cho....Mỗi một vị tiên tri, khi họ đến thế gian, đó là một nỗi đau sanh để đối với hội thánh. Thế giới đã trải qua Thế Chiến thứ Nhất, Thế Chiến thứ Hai, và giờ đây nó đã sẵn sàng cho Thế Chiến thứ Ba. Và nó lại ở trong cơn đau sanh để. Nhưng chỉ có một điều duy nhất có thể mang lại bình an, và đó là Đấng Christ.

⁶⁰ Tất cả các kế hoạch của chúng ta, và ý tưởng của chúng ta, và xây dựng giáo hội của chúng ta, và tất cả chính trị của chúng ta, và tất cả khoa học của chúng ta và mọi thứ, đã được chứng minh là vô nghĩa. Và sau đó chúng ta cầu nguyện cho Chúa để—để giúp chúng ta, để can thiệp, “Hãy đến và làm điều gì đó cho chúng con.” Và rồi khi Ngài đến, tôi chỉ tự hỏi liệu chúng ta có thể hiểu được Nó không; nếu chúng ta có thể nhận được Nó; hoặc thậm chí chúng ta sẽ xem xét Nó?

⁶¹ Bây giờ, đó là những gì đã được thực hiện trong những ngày của họ. Họ đã cầu nguyện, họ đã có đủ loại các nhà lãnh đạo vĩ đại, họ đã ở dưới chính phủ, họ đã ở dưới vương quyền, họ đã ở dưới mọi thứ, các thẩm phán. Nhưng họ biết rằng chỉ có một điều duy nhất có thể cứu họ, đó là Đấng Mê-si sắp đến. Và đấng *Mê-si* có nghĩa là “đấng được xúc dầu.” Một con người đã được xúc dầu. Rồi con người, được xúc dầu bằng Lời. Lời đã trở nên xác thịt ở giữa chúng ta. Và khi Ngài đến, Ngài—Ngài không hoàn toàn phù hợp với sở thích mà họ muốn có Ngài; không phải hương vị mà họ có...rằng Ngài sẽ vào. Vì vậy họ—họ—họ kêu lên, “Người này là ai? Tất cả sự lừa bịp này là về gì?” Một đám nông dân dưới cổng, bẻ những lá cọ và...

⁶² Và người đó nói, “Tại sao, hãy làm cho họ giữ yên lặng. Họ khiến chúng tôi lo lắng, cách họ la hét, và hô hào, và hành động kỳ cục.”

⁶³ Ngài nói, “Nếu họ giữ yên lặng, những tảng đá này sẽ ngay lập tức kêu lên.”

⁶⁴ Oh, thời gian đã được mở ra! Lời tiên tri đã được ứng nghiệm. Chẳng lạ gì! “Khi Sư Tử gầm thét, thì ai mà chẳng sợ? Và Đức Chúa Trời đã phán dạy. Ai mà chẳng nói tiên tri?”

⁶⁵ “Không, nếu Ngài không chỉ theo sở thích của chúng ta...Nếu Ngài không đúng như cách chúng ta muốn Ngài, cách mà chúng ta nghĩ rằng Ngài sẽ đến, chúng ta đã không tiếp nhận Ngài.” Thế thì, chính những tín điều của họ đã khiến họ xa rời Lời được viết ra. Họ ở quá xa, họ không thể nhận ra Ngài là Đấng mà họ đã cầu xin sẽ đến. Cho nên những giáo hội của họ đã đi quá xa, tới khi mọi điều mà họ cầu xin, thì ở ngay với họ, và nó không hợp khẩu vị của họ, và vì vậy họ—họ—họ không thể tin được Nó. Họ phải tránh xa Nó. Họ lật đổ Nó. Họ...Chỉ có một điều duy nhất anh em có thể làm khi anh em gặp Đấng Christ. Đó là hoặc chấp nhận Ngài hoặc từ chối Ngài. Anh em không bao giờ có thể bỏ đi lẫn nhau. Anh em không thể làm điều đó. Nó—nó không dành cho anh em để làm điều đó. Nó chỉ là cách đó.

⁶⁶ Chỉ để ý, biết bao ít người nhận biết Ngài là Lời được xúc dầu, của thời đó. Hãy xem, Đức Chúa Trời ban đầu, vô hạn, và biết tất cả mọi thứ ngay từ đầu...Và điều duy nhất của những điều này là sự phô bày các thuộc tính của Ngài. Một thuộc tính...Bạn có một thuộc tính. Đó là suy nghĩ của bạn. Bạn *nghĩ* ra một cái gì đó, sau đó bạn *nói* nó, sau đó bạn *nhận lấy* nó. Đó là Đức Chúa Trời. Ngài, lúc đầu...Nếu bạn...Nếu bạn đã từng hoặc sẽ ở trên Thiên đàng, bạn đã ở trên Thiên đàng để bắt đầu với. Bạn là một phần của Đức Chúa Trời. Bạn là ý nghĩ của Ngài. Ngài biết tên của bạn. Ngài biết bạn là ai trước khi có một—một—một phân tử, trước khi có ánh sáng. Trước khi có bất cứ điều gì, Ngài đã biết bạn và tên của bạn. Và đặt nó vào Sách Sự Sống của Chiên Con, trước khi thế giới được hình thành. Hãy xem, bạn là suy nghĩ của Ngài. Và sau đó một...Rồi bạn trở thành một Lời. Và một lời là một—một ý nghĩ bày tỏ. Rồi bạn được biểu lộ.

⁶⁷ Đó là cách của Ngài. Ban đầu Ngài đã ở một mình. Đức Chúa Trời ở một mình với những tư tưởng của Ngài. Bạn sẽ không bao giờ làm điều đó nữa vì những suy nghĩ của Ngài đang được thể hiện. Và đó là lý do tại sao chúng ta ở ngay đây, ngày hôm nay...là Đức Chúa Trời tương giao với những tư tưởng của Ngài,

đang được biểu lộ. Hiểu không? Chúng ta đấy. Vì vậy, bạn, bằng cách suy nghĩ, không thể thêm một tắc vào tầm vóc của bạn. Bạn không thể làm *điều này, điều kia*, hoặc *điều nọ*. Chính Đức Chúa Trời tỏ lòng thương xót. Đó là Đức Chúa Trời. “Tất cả những kẻ Cha đã ban cho Ta sẽ đến với Ta, và không ai có thể đến trừ Cha Ta không lôi kéo họ đến.” Điều đó không có gì bàn cãi.

⁶⁸ Bây giờ, hãy để ý, có rất ít người trong số họ vào thời của Ngài, trong số hàng triệu người trên trái đất, thậm chí chưa bao giờ biết về sự hiện diện của Ngài ở đây. Chỉ cần nghĩ, đã có hàng chục...hàng triệu người chưa bao giờ biết gì về nó. Và hãy nghĩ xem, ở Y-sơ-ra-ên vào thời điểm đó, có hai triệu rưỡi người ở Palestine, thuộc người Y-sơ-ra-ên, và không một phần trăm trong số họ từng biết điều đó. Không có gì ngạc nhiên khi Ngài nói, “Cửa hẹp và đường chật, nhưng ít người sẽ tìm thấy nó.” Hãy nghĩ xem bao nhiêu người đã không nhận ra Ngài! Không biết rằng Ngài là Đấng đó. Và họ ở ngay xung quanh nơi Ngài ở; đó là phần đáng thương.

⁶⁹ Những người đã đi với Ngài, và nhìn thấy Ngài trên đường phố, và vân vân...họ—họ không nhận ra Ngài là Ai, bởi vì Sa-tan thấy rằng Ngài có cái—cái tên bản thủ nhất có thể được đặt cho một con người. Ngài đã được thế giới, thế giới tự nhiên, Ngài—Ngài được gọi là bất hợp pháp, bởi vì người ta nói rằng người mẹ đã được làm mẹ với Ngài, bởi Giô-sép, trước khi bà kết hôn với ông. Vì vậy ông đặt cho Ngài một cái tên không hợp pháp.

⁷⁰ Và một lần nữa, hội—hội thánh đã nhìn thấy Ngài trong quyền năng biểu lộ vĩ đại của Ngài. Biểu hiện điều gì? Không thể hiện một tín điều! Ngài đang bày tỏ Lời! Ngài là Lời được Xức dầu, chính Ngài. Và khi họ thấy điều đó xảy ra (sự bày tỏ, Đấng Mê-si được Xức dầu), họ đã từ chối Nó. Họ không muốn Nó. Đó không phải là sở thích của họ. Đó là phần đáng thương. Bao nhiêu...? Cứ nghĩ về nó! Cũng như những ngày khác.

⁷¹ Hãy xem, mỗi người có cách giải thích riêng của họ về Lời. Đó là gì...lý do Y-sơ-ra-ên không nhận biết Môi-se. Đó là lý do thế giới không nhận ra Nô-ê. Đó là lý do tất cả các nhà tiên tri không được công nhận. Họ có cách giải thích riêng của họ về Lời. Nhưng Đức Chúa Trời, trong mọi thời đại, đã có Đấng Mê-si

của Ngài. Hiểu không? Từ chối Sự điệp của Nô-ê, là từ chối Đức Chúa Trời. Từ chối Nô-ê, là bị hư mất. Từ chối Môi-se, là bị hư mất. Đó là...Họ là những Đấng Mê-si được Xức dầu cho thời đại đó, là Lời đã được hứa cho thời đại đó. Và khi Chúa Jêsus đến, Ngài là sự trọn vẹn của Lời.

⁷² Đức Chúa Trời, chính Ngài, đã tạo nên cấu trúc của con người, bằng xương và thịt; Đấng Được Xức dầu. Và họ nên thấy điều đó. Nhưng anh em thấy đấy, họ—thế giới giáo hội của họ đã được thêm vào đây và lấy đi ở đây và—và vân vân, cho đến khi nó quá lộn xộn cho đến khi họ—họ tin tưởng vào giáo hội của họ thay vì—vì Lời. Và khi họ thấy hội thánh của họ được xức dầu, thì họ nghĩ điều gì đó vĩ đại đang xảy ra. Nhưng khi họ nhìn thấy—Lời được xức dầu, thì họ nói, “Đó là sự cuồng tín. Người đàn ông này là một con quỷ, một Bê-ên-xê-bun.” Vì nó quá trái ngược với giáo hội của họ cho đến khi...tín điều giáo hội của họ và những gì họ đã làm. Và đó là cách đó trong mỗi lần đến của một tiên tri, hội thánh sẽ rất lộn xộn.

⁷³ Đức Chúa Trời ban xuống các luật lệ của Ngài và ban cho họ một giao ước. Và thầy tế lễ sẽ đi vào và cắt đi, rồi thêm vào, và tiếp quản ở đây, và tạo ra một tín điều ra từ nó. Và rồi, Đức Chúa Trời sẽ đẩy lên không biết từ đâu, một người được xức dầu nào đó đã được sống lại trong quyền năng của Thánh Linh. Và người ấy luôn bị ghét bởi các linh mục, bởi các vị vua. Và—và nơi các tiên tri giả mặc quần áo mềm mại của họ, và bước đi một cách khiêm nhường, và nhẹ nhàng giữa các vị vua và thầy tế lễ, để xứng đáng với những tên tuổi lớn và—và mọi thứ. Rồi nhà tiên tri thực sự, chân chính, đã đến từ không thấy đâu, không có tổ chức nào của họ.

⁷⁴ Ở đâu—ở đâu có chỗ nào trong Kinh Thánh, chỗ nào Đức Chúa Trời chọn một thầy tế lễ và biến ông ấy thành một nhà tiên tri không? Đức Chúa Trời đã từng đưa một nhà thần học giáo hội đi đâu (người được đào tạo, người được đào tạo về thần học) và làm cho một nhà tiên tri ra từ ông ta? Chưa bao giờ trong lịch sử của bất cứ nơi nào, Ngài đã từng làm điều đó, trong bất kỳ thời đại nào...Ngài đã từng làm điều đó chưa. Ngài phải thoát khỏi hệ thống đó, và đưa nó lên. Và đó là những gì Ngài đã làm ở đây.

⁷⁵ Chúa Jêsus, khi Ngài được sinh ra ở Bết-lê-hem xứ Giu-đa, trong một gia đình nghèo khó, và Ngài không có xuất thân như họ đã biết, chỉ là một trong chi phái của—của Giu-đa, và cha mẹ Ngài thuộc dòng dõi Đa-vít; và họ phải đi lên và bị đánh thuế. Và ở đây Ngài, chỉ là một chàng trai trẻ, xung quanh...không làm gì ngoài việc phá bỏ các giáo hội. Và họ ghét Ngài. Và họ không thể nói ngoài những điều kỳ diệu mà người đó đã làm. Phi-e-rơ bày tỏ rằng vào Ngày Lễ Ngũ Tuần, ông nói, “Chúa Jêsus, người Naxa-rét, một Người được Đức Chúa Trời chấp nhận ở giữa chúng ta, rằng Đức Chúa Trời ở cùng Ngài.” Và không thêm vào Lời Ngài hay bất cứ điều gì; để làm cho nó rõ ràng hơn một chút: “Ngài là Đức Chúa Trời đã trở nên xác thịt với chúng ta. Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta.”

⁷⁶ Và nói vào đêm nọ, rằng Mô-i-se, đang đứng đó với tay đặt trong ngực, ông...đó là Đức Chúa Trời trong Mô-i-se. Ông...(giữ những sự mặc khải trong lòng), và giơ tay ra với đôi tay bị phung trắng xóa. Rồi kéo nó trở lại vào lòng ông và chữa lành nó, rồi lại mở rộng nó ra cho chúng ta khi Ngài sai Đức Thánh Linh xuống; đó là Đức Chúa Trời, một lần nữa, chỉ trong một hình thức khác vào Ngày Lễ Ngũ Tuần. Và chúng ta từ chối Nó. Chúng ta không muốn Điều đó. Đó là cách họ đã làm sau đó. Đó là cách mà chúng ta có thể làm ngày nay.

⁷⁷ Chúng ta thấy, mỗi người có cách giải thích riêng của mình. Đó là lý do tại sao nó rất khó hiểu. Nhưng bạn biết đấy, Kinh Thánh nói, rằng, “Lời này không phải là sự thông giải riêng.” Nó không cần một sự thông giải Trưởng Lão về Nó. Nó không cần một sự giải thích Báp-tít. Nó cũng không cần một sự thông giải Ngũ Tuần. Đức Chúa Trời là đấng thông giải của chính Ngài. Ngài đã phán Ngài sẽ làm điều đó, vì vậy Ngài cứ làm điều đó, và thế là xong. Vì vậy đó là lý do tại sao họ nhìn thấy Lời hứa được xúc dầu và sau đó họ—họ không thể nhận được Nó, anh em thấy đấy, bởi vì Nó trái ngược với tín—tín điều của họ.

⁷⁸ Những gì Đấng Mê-si (Đấng Được Xức dầu) sẽ trông như thế nào, và Ngài sẽ làm gì; nó khác xa với sự hiểu biết của họ. Và rồi khi nó được đọc cho họ nghe từ trong Kinh Thánh, những gì Ngài sẽ làm, họ vẫn không hiểu Nó. Vì khi những nhà thông

thái này đi xuống, từ Ba-by-lôn, họ cách Giê-ru-sa-lem về hướng đông bắc, và nhìn xuống và thấy Ngôi sao đó dẫn hướng về phía tây. Họ đi theo Nó trong hai năm, băng qua Sông Tigris, qua các thung lũng và Si-nê-a, và đi xuống, đến thành phố đầu của tất cả các tôn giáo. Tôn giáo vĩ đại nhất trên thế giới, trong đền thờ, ở Giê-ru-sa-lem. Và lên xuống các đường phố nói rằng, “Ngài ở đâu? Ngài là Vua dân Giu-đa được sinh tại đâu?” Tại sao, không ai biết gì về nó. Nó thật lạ.

⁷⁹ Nó thậm chí còn khuấy động Tòa công luận...gọi các học giả ra và nói, “Đọc trong Kinh Thánh nơi một Đấng Mê-si...”

⁸⁰ Và họ đã đi và lấy—lấy các lời Kinh Thánh và đọc ra rằng Mi-chê đã nói rằng, “Ngoài...xứ Giu-đê...Bết-lê-hem xứ Giu-đê, người chẳng phải là kẻ hèn kém nhất trong các quan trưởng sao? Nhưng từ người sẽ đến nhà cai trị này.”

Thấy đó, thay vì điều tra, họ chỉ ném nó đi, “Chà, đó là một nhóm cuồng tín.” Hiểu không? Đó là lý do tại sao những người chán chán đã nhận lấy Sứ điệp. Thấy đó, họ không...Họ có cách giải thích riêng của họ, do đó, họ—họ bỏ lỡ điều thực sự đúng.

⁸¹ Nhưng như mọi khi, khi Ngài đến, Ngài đến hoàn toàn chính xác theo cách Lời đã phán Ngài sẽ đến. Ngài đến thành phố một cách hoàn toàn chính xác, trong phân đoạn của chúng ta sáng nay, theo cách mà Lời đã phán Ngài sẽ đến. Và họ nói, “Đó là ai?” Bạn có biết tôi đang nghĩ gì? Lẽ ra họ phải biết đó là Ai. Và đây...không phải thế giới bên ngoài, mà thế giới giáo hội nói, “Đó là ai? Người này là ai?” Khi mà, ở đó, Kinh Thánh đã nói rõ ràng rằng đó chính xác là cách Ngài sẽ đến. Và họ nói, “Đây là ai? Người này là ai? Tất cả những cảm xúc này là về cái gì? Đừng làm ồn nữa, nó làm chúng tôi lo lắng đấy.” Ừ-m. Hiểu không? Các...Hiểu không? Chính điều mà họ đã cầu nguyện đã ở ngay trong tâm tay của họ, và họ đã không nhận ra nó. Và Ngài đến hoàn toàn chính xác theo cách Kinh Thánh đã nói Ngài sẽ đến. Và nếu Ngài đến ngày hôm nay, Ngài sẽ đến đúng như cách Kinh Thánh nói rằng Ngài sẽ đến. Ngài luôn đến với sở thích Lời Đức Chúa Trời, chứ không phải ý tưởng của một nhà thần học nào về nó.

⁸² Nhân tiện, bạn có biết Lời Chúa chưa bao giờ đến với một nhà thần học không? Tìm những câu Kinh Thánh nơi Nó đã từng

làm. Lời không đến với các nhà thần học; không chút nào. Nhưng bạn thấy, nếu Lời được bày tỏ ngày hôm nay, Lời cho thời đại của chúng ta, Nó sẽ có sở thích của Lời Đức Chúa Trời. Không theo ý tưởng của ai đó. Đức Chúa Trời sẽ lấy Lời Ngài mà Ngài đã hứa cho ngày hôm nay, và xúc dầu cho Nó, và Nó sẽ xảy ra. Đó là tất cả. Không có cách nào để ngăn Điều đó xảy ra. Nó sẽ làm điều đó dù thế nào đi nữa, bất kể hội thánh nói gì và phần còn lại của họ tin điều gì và, điều đó, Đức Chúa Trời sẽ làm điều đó dù sao đi nữa. Sẽ chỉ có một số rất ít người biết về nó. Đúng vậy, chỉ là một số rất ít. Nó luôn luôn là cách đó.

⁸³ Xem, với giải thích riêng của họ, họ không thể làm gì khác vì họ đã dựa vào những gì giáo hội đã nói với họ. Nhưng Ngài sẽ đến...Ngài luôn đến sau đó...Thay vào đó, Ngài đã làm, và Ngài sẽ làm thế mỗi khi Ngài đến, và mọi việc Ngài làm, nó sẽ có sở thích của Lời. Vì vậy do đó, chúng ta không thể đặt niềm tin vào những gì người khác nói. Chỉ có một điều mà bạn có thể đặt niềm tin vào, đó là Lời. Và Lời là Đức Chúa Trời. Và Lời được xúc dầu làm nên Đấng Mê-si; Lời được xúc dầu của thời đại. Đẹp làm sao! Họ đã bỏ lỡ nó, Lời; bên phải...Họ đã có...Lời luôn đúng, nhưng sự giải thích của họ về Nó đã sai.

⁸⁴ Tôi tự hỏi có điều tuyệt vời này không, Hội đồng Cơ-đốc giáo này mà chúng ta có trên thế giới ngày nay, và Hội đồng Giáo hội Thế giới cùng nhau hình thành khiến tất cả chúng ta trở thành một...Tôi tự hỏi nếu họ nhận ra nếu...Đó chính xác là những gì Kinh Thánh nói họ sẽ làm. Nhưng họ nghĩ rằng đó là điều tuyệt vời nhất trên thế giới, rằng tất cả chúng ta có thể chung tay và trở thành một. Nói, “Chúa Jêsus đã cầu nguyện để chúng ta nên một.” Điều đó đúng. Nhưng không phải loại đó.

⁸⁵ Ngài nói, “Hãy là một như Ta và Cha là một.” Vâng, hãy là người như vậy. Rồi sẽ thế nào? Lời ở trong chúng ta sẽ là Lời được xúc dầu. Đó là sự hiệp nhất của Đức Chúa Trời. Hãy xem, sự hiệp nhất của Đức Chúa Trời là Lời được xúc dầu trong bạn. Hiểu không? Và rồi bạn trở thành một người con trai (đấng mê-si) của thời đại.

⁸⁶ Bây giờ chúng ta thấy mọi người giống nhau. Mọi người không thay đổi. Những người này được chia thành ba nhóm. Và

bây giờ chúng ta sẽ xem xét điều đó trong vài phút. Tôi biết tôi sẽ nói muộn một chút, nếu các bạn thấy ổn. Tôi chỉ là rất chậm, tôi—tôi—tôi vừa...tôi không biết; Tôi—tôi đi vào và viết ra những câu Kinh Thánh, và những ghi chú nhỏ. Và sau đó tôi—tôi đến đó và—Đức Thánh Linh nắm lấy một điều, và tôi—tôi—tôi—tôi... chỉ trông giống như nó chỉ là không có kết thúc cho nó. Nó chỉ tiếp tục đi. Nhưng, bây giờ, đến văn bản của chúng tôi.

⁸⁷ Ở đó, họ bị chia thành ba nhóm khác nhau, với ba ý kiến khác nhau. Một số người trong số họ đã tin Ngài. Một số người trong họ ghét Ngài. Và một số người trong số họ không biết phải làm gì.

⁸⁸ Hiểu không? Đó là—đó là chỉ là cách chúng ta có nó. Tôi đã giảng, tôi tin trong hội thánh này, một lần: *Người tin, Người giả vờ tin, và Người không tin*. Ba người họ trong nhóm, bạn—bạn có điều đó ở khắp mọi nơi. Đây cũng là ba người trong nhóm; nhìn thấy trạng thái này của mọi người luôn luôn được. Chúng ta có thể quay lại và chứng minh, đó luôn là trạng thái của mọi người. Họ luôn ở trong loại tình trạng như vậy.

⁸⁹ Rồi thấy rằng nó luôn luôn như vậy, sau đó nó khiến chúng ta có xu hướng tin rằng Đức Chúa Trời đã thiết kế con người theo cách đó. Tại sao, Ngài sẽ làm cho kẻ thù của Ngài ngợi khen Ngài. Mọi thứ...Phao-lô, viết trong Rô-ma, chương 8, nói, “Ôi, người ngu dại. Có thể—có thể đất sét nói với người thợ gốm, tại sao làm cho tôi...tôi như vậy? Chẳng phải Ngài có quyền biến chiếc bình này trở nên sang và chiếc bình khác để làm việc hèn hạ sao?” Điều gì sẽ xảy ra nếu Ngài không tạo ra đêm tối? Bạn sẽ không bao giờ hiểu rõ ánh nắng mặt trời. Nếu đó là ánh nắng mặt trời, bạn sẽ không biết cách hiểu rõ giá trị nó. Điều gì sẽ xảy ra nếu không có bệnh tật? Bạn sẽ không bao giờ biết cách đánh giá cao sức khỏe tốt. Điều gì sẽ xảy ra nếu không có những người ác? Không có người nữ gian ác? Một người phụ nữ tốt sẽ không được vinh danh. Hiểu không? Họ sẽ không...Danh dự sẽ không thuộc về cô ấy, vì chỉ là tất cả như vậy, nó chỉ là một thứ bằng phẳng. Nhưng đó là một quy luật tương phản.

⁹⁰ Đức Chúa Trời khiến nó như vậy: một người rất đáng khinh, để cho thấy một người đáng tôn trọng; một người quá sai lầm, cho đến khi nó lộ ra...Nếu không có, đó sẽ là điều đúng đắn. Nếu

không có...Không thể có một đồng đô la giả cho đến khi có một đồng đô la thực. Và rồi đô la là...Nếu nó chỉ là một thứ không có thật để bắt đầu, thì nó sẽ là thứ thật. Nhưng nó là—nó là một bản sao. Không thể là...Không thể có tội lỗi cho đến khi có sự công bình. Bởi vì sự công bình là điều—điều đúng đắn, và tội lỗi là sự xuyên tạc sự công bình. Nói cách khác, một sự thật là một sự thật. Lời nói dối không thể là lời nói dối cho đến khi có sự thật trước; để biến sự thật đó thành một lời nói dối. Vì vậy tất cả tội lỗi không là gì ngoài sự công chính bị bóp méo. Do đó, có một hệ thống trên thế giới.

⁹¹ Hai hệ thống; và một trong số đó là hệ thống *đúng đắn*, và hệ thống còn lại là hệ thống *bóp méo*. Và một trong số đó là Lời của Đức Chúa Trời, mà là đúng đắn; và lời nói của mọi người đều là dối trá. Và hệ thống giáo phái này chúng ta có ngày hôm nay, thành lập một Hội đồng Giáo hội Thế giới để đánh dấu con thú để họ cùng nhau xuất hiện, là một điều sai trái. Và con người đang mù quáng bước vào đó.

⁹² Đức Chúa Trời đã hoàn thành việc đặt mọi thứ trên trái đất để họ được giải cứu. Nhưng họ nghĩ đó là một nhóm cuồng tín. Họ không muốn nó. Họ biến nó ra. Họ nghĩ rằng họ phải làm điều gì đó về nó. Họ phải tạo ra hệ thống của riêng mình. Đức Chúa Trời đã có hệ thống ở đây rồi, Lời Ngài. Nhưng chúng ta không muốn có Điều đó. Vì vậy chúng ta tìm thấy chính mình ngày hôm nay, giống như họ đã từng có.

⁹³ Và bây giờ, khi thấy rằng mọi người được thiết kế theo cách đó...Chú ý, anh em nói...Tôi—tôi biết tôi mất rất nhiều thời gian, nhưng tôi không muốn tiếp tục theo dõi điều đó vì nó khiến tôi lo lắng. Hiểu không?

⁹⁴ Chính trị; bây giờ chúng ta thích...Hãy lấy ví dụ...để xem liệu mọi người có được thiết kế thành ba—ba hạng người. Chúng ta hãy lấy ví dụ chính trị. Có một số mà đầy nhiệt huyết đối với một người. Và nhóm người khác ghét người đó. Và nhóm khác không biết gì để làm với anh ta; họ không biết điều nào, và điều đó khiến họ bối rối.

⁹⁵ Người *này* nói, “Ồ, ông ấy là một người tuyệt vời. Ông—ông ấy sẽ biến chúng ta thành Tổng thống tốt nhất.”

Người *kia* nói, “Ông ta chẳng là gì ngoài một kẻ phản bội.”

⁹⁶ Sau đó người ở *giữa* nói, “Bây giờ tôi không biết phải làm gì.” Hiểu không? Hãy xem, chúng ta được thiết kế theo cách đó. Chúng ta được tạo nên theo cách đó. Con người là vậy đó. Nó phải là đường lối đó để làm trọn kế hoạch vĩ đại của Đức Chúa Trời. Và để đạt được thành tựu của Ngài mà Ngài sẽ đạt được trên trái đất, con người phải được thiết kế như vậy. Một người là *đúng*. Người *kia* *sai*. Và một người khác ở *giữa* hai. Nó luôn luôn như vậy.

⁹⁷ Để ý, họ làm thế mỗi khi họ không biết...Người ở giữa, đó là một nơi tồi tệ bởi vì: người ta có thể chỉ ra vấn đề, tại sao anh ta cho rằng mình đúng; người *kia* có thể cho thấy anh ta nghĩ mình sai như thế nào; và người ở giữa không biết gì về vấn đề này, anh ta không biết phải rẽ hướng nào. Và đó chỉ là cách nó diễn ra trong tôn giáo. Ngày nay người ta cũng làm như vậy về nơi đến Đời đời của họ.

⁹⁸ Bây giờ chúng ta sẽ bị tổn thương, chỉ một phút. Họ làm điều đó về đích đến Đời đời của họ. Một người sẽ đi xuống đây vào lúc này—tại đây...để ăn. Và nếu bạn tìm thấy một con nhện trong bát súp của mình, bạn sẽ muốn kiện công ty đó hoặc nhà hàng đó. Tại sao, bạn sẽ không ăn món súp đó, nó sẽ bị nhiễm độc. Bạn—bạn—bạn sẽ không lấy nó chút nào, một con gián lớn hay thứ gì đó được luộc trong bát súp. Tại sao, bạn sẽ không có nó ở tất cả. Nó sẽ khiến bạn phát ốm khi nghĩ về nó. Tuy nhiên, bạn sẽ để cho một số nhà thần học đẩy thứ gì đó xuống cổ họng bạn mà sẽ khiến bạn cách xa Đức Chúa Trời hàng triệu dặm, và nuốt chửng nó. Khi, “Con người sẽ sống bởi mọi Lời phát ra từ miệng của Đức Chúa Trời.” Đó là một sợi xích mà linh hồn của bạn đang treo lơ lửng trên địa ngục. Và như tôi đã nói trước đây, “Một chỗ tốt nhất làm đứt dây xích là chỗ yếu nhất của nó.” Một liên kết để phá vỡ...đó là tất cả những gì bạn phải làm là phá vỡ một trong số chúng; đó là tất cả. Phần còn lại của họ thả lỏng với nó. Nó chỉ mạnh như liên kết yếu nhất của nó.

⁹⁹ Hiện nay...Và một người biết rằng nếu bạn ăn món súp có một con nhện độc trong đó, nó có thể sẽ khiến bạn bị bệnh. Bạn sẽ phải đến bệnh viện, và—và dạ dày của bạn căng thẳng và

rất nhiều rắc rối phải trải qua. Và nó thực sự có thể giết chết bạn. Nhưng, chà! Bạn muốn...Tại sao, bạn sẽ không bao giờ đi vòng quanh một nơi như thế. Bạn sẽ không bao giờ muốn làm tối cánh cửa lần nữa, bởi vì bạn—bạn—bạn sợ bạn bị đầu độc và chết. Và sau đó bạn sẽ hoàn toàn gia nhập, ghi tên mình vào sách, và chiến đấu vì chính nghĩa của điều mà Kinh Thánh đã nói, “Nó không làm hỏng thân thể của bạn, nhưng đưa linh hồn của bạn đến địa ngục.” Hiểu không? Thật lạ làm sao những gì mọi người làm. Họ—họ đã...Họ chọn đích đến Đời đời của họ, dựa trên một thuật ngữ thần học nào đó. Và bạn có thể mang đến cho họ Kinh Thánh, nói rằng, “Đây là những gì Kinh Thánh đã nói. Nó đây rồi.”

¹⁰⁰ Và nhà thần học nhìn vào Nó, “Vâng, đó là cho một ngày khác.” Hiểu không? Và bạn lắng nghe ông ấy. Bạn thấy những gì Chúa nói. Một Cơ-đốc nhân chân chính, chân thực chỉ lắng nghe Lời đó, và chỉ có thể thôi. Người của Đức Chúa Trời sống nhờ Bánh đó.

¹⁰¹ Chú ý, một số—một số tin vào Lời. Trong khi có những người khác tin vào cách giải thích giáo phái của họ. Và có những người khác, bởi sự nhầm lẫn này, không biết phải tin vào điều gì.

¹⁰² Bây giờ *một số* người trong họ nói, “Ồ, Hội đồng Giáo hội Thế giới này, đó sẽ là vấn đề. Nó sẽ làm cho tất cả chúng ta trở thành một. Ồ, chỉ vậy thôi.”

¹⁰³ Và *những người khác* nói, “Tại sao, đó là thuộc về ma quỷ! Đây là điều trong Kinh Thánh.”

¹⁰⁴ Rồi *người mà không dành thời gian* để ngồi xuống và cầu nguyện và tìm kiếm nó, người đó nói, “Ồ, quên nó đi.” Ừ-m. Quên đi? Nó là của anh em...bởi tuyên bố của anh em, thừa anh em, bởi vị trí của anh em, theo nhiệm kỳ của anh em, sẽ đưa anh em đến đích Đời đời, nơi anh em sẽ ở đó mãi mãi. Đừng làm thế.

¹⁰⁵ Nhiệm vụ chúng ta nên giải thích khi bất cứ thứ gì như thế này nổi lên. Và một câu hỏi, giống như trong thời của Chúa Jêsus; khi họ đến, giáo hội nói, “Ồ, Ngài chỉ là một kẻ bội đạo. Không có gì với Ngài cả.”

106 Nhưng Con Người nói, “Hãy dò xem Kinh Thánh,” Ngài phán, “trong Chúng các người nghĩ các người có Sự sống Đời đời, và Chúng làm chứng cho các người biết Ta là Ai.”

107 Rồi những đàn ông, phụ nữ, với bất kỳ địa vị Cơ-đốc nhân nào, hoặc quan tâm đến nơi đến Đời đời của họ, thì phải tra cứu Kinh Thánh và xem Ngài là Ai. Rồi câu hỏi sẽ không còn nữa, “Người này là Ai?” Họ sẽ nói, “Ngài đây rồi!” Đó là sự khác biệt. Hãy xem, chính con người, họ—họ—họ chỉ ngã về cách đó. Một số được định trước cho nó. Thật khó để nói điều đó, nhưng đó là thật. Nó cho thấy nó. Hiểu không?

108 Bây giờ, ngày nay, *một vài* người nói, “Tôi tin Lời. Lời là Lễ thật; mọi Lời của Nó.”

109 *Những người khác* nói, “À, những mục sư của chúng tôi đi và học loại đó...Họ biết phải nói gì về Điều đó.”

110 *Người khác nữa* nói, “Ồ, tôi không biết. Tôi đã gia nhập giáo hội này. Tôi không thích điều đó. Tôi đã đổi sang ở đây và gia nhập vào cái này. Tôi—tôi không biết nên thuộc về cái nào.” Hiểu không? Đó chỉ là cách nó diễn ra lúc ấy, cùng một loại đám đông. Chà nó luôn như vậy, ngày từ đầu, và sẽ luôn như vậy.

111 Bây giờ chúng ta hãy xem xét Lễ thật Kinh Thánh về vấn đề này, và xem Nó có đúng không; chỉ trong vài phút bây giờ... A-đam...Ban đầu nó bắt đầu như thế này, cách mà chúng ta có nó ngày hôm nay, không thay đổi một chút nào. A-đam là một “người tin.” Sa-tan là một “người không tin”; hắn không tin Lời. Vì vậy hắn đã có được Ê-va, người đã “không chắc” Nó có đúng hay không. Hiểu không? Sa-tan, kẻ không tin...Đức Chúa Trời phán, “Ngày nào người ăn nó, ngày đó người chết.”

112 Sa-tan nói, “Điều đó không đúng.” Đấy, và hắn đã không tin Nó. A-đam đã tin Nó. Vì vậy ông ấy đã làm việc trên cái ở giữa. Họ chỉ không thể nói...bà ấy thật không thể nói.

113 Bây giờ, để ý, người đàn bà ở đây đại diện cho giáo hội giáo phái tương lai được gọi là cô dâu. Tất cả đều xuất hiện trong Sáng thế ký. Đó là một hạt giống. Bạn bắt đầu trong Sáng thế ký; bạn sẽ có hình ảnh trung thực của bạn. Hiểu không? Bây giờ, ở đây cô ấy đại diện cho giáo hội ngày nay bởi vì một số người nói (bây

giờ chúng ta lấy tín đồ Trưởng Lão, và tín đồ Lutheran, và tất cả họ đi xung quanh, những người kinh doanh này, và vân vân), “Chúng tôi muốn có...Chúng tôi muốn phép báp têm bằng Đức Thánh Linh. Chúng tôi—chúng tôi muốn có được Nó.”

114 Bạn có nhận ra thời đại mà chúng ta có thể ở trong không? Hiểu không? Có thể là họ không bao giờ có được Nó. Bạn có biết Chúa Jêsus đã nói, “Khi họ, trình nữ đang ngủ...”?

115 Bây giờ, hãy nhớ, trình nữ đang ngủ đến xin cho Dầu. Tất cả đã được đóng ấn. Cô ấy đã không nhận được Nó. Cô ấy không bao giờ có được Nó nữa. Bạn có nhận ra rằng sau khi Cô Dầu ra đi, được cất lên Thiên Đàng, các giáo hội vẫn tiếp tục hoạt động, mọi người nghĩ rằng họ đang được cứu và mọi thứ vẫn như họ vẫn luôn làm. Tiếp tục giống như trong thời Nô-ê. Họ tiếp tục ăn, uống, và làm mọi thứ như họ vẫn thường làm. Họ không biết điều đó, nhưng cánh cửa đã đóng lại. Và có thể, thưa các bạn, rằng cánh cửa có thể đóng lại bất cứ lúc nào. Có lẽ đã rồi, đối với tất cả những gì tôi biết. Chúng ta không biết.

116 Sẽ chỉ có một vài người trong số họ đi vào, chúng ta biết điều đó. “Như đã xảy ra trong thời Nô-ê (tám linh hồn đã được cứu), khi Con người đến cũng sẽ như vậy.” Chỉ có một vài linh hồn được cứu. Tôi không nói tám. Có thể là tám trăm hoặc...Tôi—tôi không biết có bao nhiêu. Tám nghìn...Tôi—tôi không biết. Tám triệu...Tôi...

117 Nhưng bạn thấy, Cô Dầu sẽ không chỉ được tạo thành từ những nhóm nhỏ đang có mặt ở đây trên trái đất hiện nay. Đến canh bảy, khi Ngài đến, các trình nữ đều đứng dậy và sửa soạn đèn của mình, suốt con đường trở lại, mọi người đã tin Lời được xúc dầu cho đến suốt thời đại. Giống như kim tự tháp, phần dưới cùng, và cứ tiếp tục, nhưng Hòn đá đầu phải đến để nhặt toàn bộ để biến nó thành một—một kim tự tháp. Xem đấy, đặt nó lại với nhau. Giờ đây, Cô Dầu sẽ được tạo thành từ tất cả những người trải qua các thời đại, mà những người đã tin và đã tiếp nhận Đấng Christ là Đấng Cứu Rỗi của họ.

118 Bây giờ, Ê-va không chắc lắm. A-đam nói với cô ấy, nói, “Bây giờ, Đức Chúa Trời phán, Em à, rằng, ‘Ngày nào ngươi ăn nó, ngày đó ngươi chết.’”

119 Nhưng họ nói...Sa-tan nói, “Chắc chắn điều đó không thể đúng. Bạn tưởng tượng một—một người Cha sẽ đối xử với con cái của mình...Chỉ là một niềm vui nhỏ, một điều như thế. Chắc chắn Nó không phải vậy đâu.” Hiểu không?

120 Và cuối cùng cô ấy đã biến thành điều gì? Cô quay sang với cái “chắc chắn.” Và đó chính xác là những gì giáo hội làm ngày nay, chính xác. “Ồ, *chắc chắn rồi*...Chúng tôi là một giáo hội tuyệt vời. Chúng tôi là những người vĩ đại. Chúng tôi đã được một thời gian dài...Tất cả những thứ mà họ gọi là cuồng tín ở đây, cái này—thứ mà họ gọi là phép báp têm bằng Đức Thánh Linh và tất cả, điều đó thật vô nghĩa! Thấy chưa, mà...Không có chuyện đó đâu. À, *chắc chắn rồi*...Tôi dâng phần mười. Tôi đi nhà thờ. Mẹ tôi đã đi đến...*Chắc chắn* Đức Chúa Trời...” Nhưng, Đức Chúa Trời đã nói khác, và đó là cách nó sẽ diễn ra, chỉ trong sở thích của Lời Ngài. Ngài đã phán thời đại hội thánh Lao-đi-xê này sẽ như thế nào. Tôi có một cuốn sách đặc biệt sắp ra mắt, về nó, khá sớm, nếu Chúa muốn, xem đây, về Lao-đi-xê này, để cho thấy rằng nó đã kết thúc rồi, rằng nó đã được đóng ấn ở đó rồi, và Đấng Christ ở bên ngoài. Không bao giờ nói Ngài trở lại trong lần nữa, bạn biết đấy. Vì thế chúng ta tìm thấy nó ngày hôm nay, đưa ra Lời, giống như nó luôn luôn như vậy.

121 Bây giờ, để ý, Môi-se, Lời được xúc dầu...hoặc một trong hai chúng ta gọi ông...Tôi hy vọng bạn sẽ hiểu, khi tôi nói rằng ông ấy là Đấng Mê-si. Ông là Lời được xúc dầu đã được hứa cho thời đó. Môi-se đã được! Bạn có tin điều đó không? Chắc chắn, từ—từ *Mê-si* có nghĩa là “người được xúc dầu.” Hiểu không? Bây giờ, Nô-ê là *người được xúc dầu* trong thời của ông. Áp-ra-ham đã nói rằng sẽ có...Dân sự của ông sẽ sống bốn trăm năm trong cảnh nô lệ, và họ sẽ được đưa ra bởi một bàn tay quyền năng, và những gì ông ấy sẽ cho thấy: những dấu hiệu và điều kỳ diệu của ông ấy...Và—và những thế hệ sắp tới, và những gì sẽ làm. Và Môi-se đứng đó, *Lời được xúc dầu* của ngày đó. Đó là lý do tại sao ông ấy có thể đặt tay vào ngực. Tại sao? Ông đang đứng trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. A-men! Sự vinh quang Shekinah vĩ đại xung quanh ông. Mỗi bước đi của ông đều đại diện cho Đức Chúa Trời. Đó là nơi hội thánh nên đứng

bây giờ. Đúng! Thay vào đó, chúng ta đang nổi cơn thịnh nộ về một số giáo phái nào đó.

¹²² Nhưng Môi-se đã bị thu hút, và ông bước sang một bên. Và có Trụ Lửa treo ở đó trong bụi cây đó. Và ở đây Môi-se đứng đó đã được xúc dầu. Không nghi ngờ gì ngay cả ông không biết mình đang làm gì. Những biểu tượng mà ông đã được ban cho khi ông đứng đó với cây trượng người chăn chiên của ông, và biết rằng đó sẽ là một cây gậy trong đồng vắng. Nó biến thành con rắn, rồi trở thành vật chuộc tội; con rắn đó đã làm, trong đồng vắng. Tất cả những việc ông đã làm...Chúng là những dấu hiệu và tiếng nói phán với dân sự. Hãy xem, có điều gì đó đã được kết nối với ông. Và ngay cả Môi-se có thể không biết điều đó, nhưng ông là Lời được xúc dầu của thời đó. Ông là Sứ giả được xúc dầu. Vì vậy nếu ông là Sứ giả của thời đại đó, thì ông là Đấng Mê-si của thời đó. Ông là *người được xúc dầu*.

Bây giờ, ông, Giô-suê, và Ca-lép, ở trong nhóm những người tin (chú ý) và cố gắng dạy dỗ Lễ thật cho những người khác. Nhưng hãy xem, Sa-tan (Đa-than và Cô-rê) đã khiến những người khác bị hư mất trong đồng vắng. Bây giờ, rắc rối là gì?

¹²³ Đức Chúa Trời đã kêu gọi Môi-se. Ông đã không muốn đi. Những nhà tiên tri đó đã có những việc như vậy để làm cho đến khi họ—họ...Đó là một điều khó khăn để làm. Họ không muốn đi ra đó, và bị khinh bỉ. Họ muốn có sự thông công và đi vào với những người còn lại và—và đi cùng với anh em. Nhưng anh em thấy đấy, giống như...tôi tin...Tôi quên đó là nhà tiên tri nào, nói, “Nếu...Tôi không muốn làm điều này,” (nói cách khác) “nhưng cả tấm lòng tôi sẽ bị lửa đốt. Đức Chúa Trời đã phán và tôi phải rao truyền Nó.” Cho dù họ thích Nó; liệu họ bắt người chịu khổ hình hay không; dầu họ ném đá người; dầu họ đã làm bất cứ điều gì...Đức Chúa Trời đã phán trong lòng ông, và ông phải nói Điều đó. Không được khác biệt, ngoài sự vâng lời. “Sự vâng lời tốt hơn của tế lễ; sự nghe theo, tốt hơn mỡ chiên đực.” Đấy, Nó đã ở trong lòng người. Người phải vâng theo. Nó là Sự sống của người. Người không thể nắm giữ Nó. Có một cái gì, như nhịp đập con tim, thúc đẩy họ. Họ không thể chúc phước Nó hay nguyện rửa Nó. Đức Chúa Trời có quá nhiều quyền kiểm soát hoàn toàn

đối với họ cho đến nỗi Ngài—Ngài là tiếng nói của họ, hành động của họ. Ha-lê-lu-gia!

¹²⁴ Hãy cho tôi một Hội thánh quá hoàn toàn được xúc dầu bởi Đức Chúa Trời cho đến khi mọi hành động và cử động của họ đều là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, bước đi trong Vinh quang Shekinah đó, tôi sẽ tỏ cho bạn thấy một Đấng Mê-si (đấng được Đức Chúa Trời xúc dầu) đang đứng trên đất.

¹²⁵ Ở đó Môi-se đứng cạnh bụi gai cháy này và sự Vinh quang Shekinah. Đứng đó, được xúc dầu, ông hầu như không biết mình đang làm gì. Ông chỉ tuân theo những gì Tiếng nói đã nói làm, “Hãy ném cây gậy ngươi xuống đất đi. Kéo nó ra. Hãy giơ tay ngươi ra nắm đuôi nó. Nó biến lại thành con rắn. Ném nó xuống thành cây gậy lần nữa.” Cho dù ai khác nói gì, ông đang làm theo điều đó.

¹²⁶ Nói, “Lạy Chúa, xin cho con thấy Vinh Quang của Ngài, và con đã sẵn sàng để đến Ai Cập. Con không phải là tay nói giỏi. Con không thể nói tốt. Nhưng Ngài chỉ cho con thấy sự Vinh quang của Ngài.” Và Ngài đã bày tỏ Nó cho ông. Và ông đã đi xuống và nhận lãnh những thứ như vậy, và để chứng tỏ rằng ông là Đấng Mê-si được xúc dầu. Con người đó nhặt bụi trên trái đất và ném nó lên không trung, và ruồi và bọ chết bay ra từ đám bụi đó và bao phủ trái đất. Điều gì có thể tạo ra, ngoài Đức Chúa Trời? Lấy nước từ sông và đổ lên bờ; và mọi giọt nước trên khắp Ai Cập, đều biến thành huyết. Ai có thể làm được điều đó, ngoài Đức Chúa Trời? Nó là gì? Ông đã hoàn toàn đầu phục Lời được xúc dầu của Đức Chúa Trời cho đến khi ông là Đấng Mê-si.

¹²⁷ Người Ai Cập đã cố gắng từ chối Nó theo cách này...Những người không tin đã cố gắng bác bỏ Nó. Những người giả bộ tin đã thử kế hoạch của họ. Nhưng Lời Đức Chúa Trời đã đưa họ thẳng đến Miền Đất Hứa. Đúng thế. Họ đã được xúc dầu. Họ đã...Ông là Đấng Mê-si.

¹²⁸ Bây giờ câu hỏi xuất hiện trong đồng vắng. Đây là nơi nó mang lại...Hãy xem, bây giờ, tôi muốn anh em xem, hỏi các anh em của tôi. Bây giờ hãy nhớ rằng, những người này đã được hưởng phước lành của họ. Họ thích nghe lời rao giảng của vị

tiên tri này, người được xúc dầu này. Họ tin ông. Họ đi theo ông. Nhưng có một người nổi lên trong đồng vắng tên là—là Đa-than, và một người tên là Cô-rê. Và họ nói, “Đây phải là công việc của một người. Môi-se nghĩ mình là người duy nhất được Đức Chúa Trời kêu gọi.”

129 Sứ điệp một người đó, họ không muốn Nó. Không, họ không muốn Nó. Và Đức Chúa Trời không bao giờ giải quyết ngoài một người tại một thời điểm. Nó luôn luôn là một Sứ điệp chỉ cần một người. Có khi nào Ngài giải quyết với mọi người, ngoài chỉ một người không? Đó là một cá nhân. Nó không phải là một nhóm. Anh em chịu trách nhiệm trước Đức Chúa Trời, mỗi người các bạn. Anh em nói, “Ồ, tôi tin Nó.” Anh em chỉ...Nhưng gì anh em làm, anh em chỉ nói vì lợi ích của Nó. Anh em xem xét ý đó.

130 Đây là một phụ nữ đang đứng ở đây. Tôi là một chàng trai trẻ, đang chuẩn bị kết hôn. Cô ấy đáp ứng tiêu chuẩn của tôi mọi cách. Cô ấy là một Cơ-đốc nhân đáng yêu: cô ấy trông giống một người, cô ấy ăn mặc như một người, cô ấy hành động như một người, cô ấy sống như một người. Tôi sẽ thừa nhận cô ấy sẽ làm một người vợ tốt cho tôi. Nhưng cô ấy không phải là của tôi cho đến khi tôi nhận cô ấy là của tôi.

Đó là cách của Sứ điệp. Anh em có thể thông cảm với Nó và nói, “Đúng rồi.” Nhưng chính anh em phải nhận lấy Nó để trở thành một phần của Nó. Rồi anh em và Sứ điệp trở nên một. Sau đó sự xúc dầu ở với anh em, cũng như với những người khác.

131 Bây giờ, Sa-tan, nó không tin Nó. Đa-than...Nó khiến Đa-than và họ không tin Nó, khiến tất cả bọn họ bị hư mất.

Nhưng anh em nói, “Đợi một chút, Anh Branham, anh đã nói, ‘Ba: Môi-se, Giô-suê, và Ca-lép.’” Điều đó hoàn toàn chính xác. Đó là những gì đã có. “Nhưng ở đây anh chỉ nói, ‘Hai.’ Anh nói ở đây rằng ‘Có một...’”

132 Anh em nói, “Sa-tan siêu nhiên.” Nhưng cũng có Đức Chúa Trời siêu nhiên, cũng đang xúc dầu cho ba người này. Bây giờ, Sa-tan chỉ được xúc dầu. Nhưng người khác đang đến, người khác đang đến, chỉ cần quan sát trong vài phút. Người đó xuất hiện,

tên ông là Ba-la-am. Ông ta là một tiên tri mê tiền bạc; cái gọi là tiên tri nào đó, tiên tri giả.

¹³³ Luôn luôn có đủ hạng tiên tri. Và luôn luôn ở với Y-sơ-ra-ên và cùng với nhóm, luôn luôn có các tiên tri; họ là những nhà tiên tri nịnh hót, đi bán hàng rong, đi dọc trên hè phố và muốn nói lời tốt cho nhà vua, và là cánh tay, và, được rồi, giống như A-háp có bốn trăm người trong số họ, tất cả đều ăn mặc chỉnh tề theo kiểu giáo hội của họ. Và vua nói với Giô-...vua nói với vị—vị—vua vĩ đại ở trên đó, Giô-sa-phát, nói, “Ồ, chắc chắn rồi, tôi có bốn trăm, tất cả đều được đào tạo tốt, những tiên tri Hê-bơ-rơ.”

¹³⁴ Và tất cả họ đến và nói tiên tri. Nhưng người đó có đủ Đức Chúa Trời trong mình để biết rằng điều đó là sai, bởi vì ông biết Ê-li đã nguyên rửa điều đó. Và làm sao Đức Chúa Trời có thể ban phước cho những gì Ngài đã nguyên rửa? Ông không thể làm được điều đó. Vua nói, “Vua có thêm một người nữa mà chúng ta có thể cầu vấn không?”

¹³⁵ Vua đáp, “Vâng, vua còn có một người nữa ở đây; Mi-chê, con trai của Giêm-la. Nhưng,” nói, “tôi ghét người đó.” Nói, “Người luôn ở bên chúng tôi để lên án tôi và nói mọi điều dữ về tôi.” Làm thế nào có thể...Sư Tử đã gầm thét. Đức Chúa Trời đã phán. Ai không thể nói lên Lẽ thật? Khi nó trái với Lời Đức Chúa Trời, ông phải nguyên rửa điều đó. Họ luôn luôn có điều này, tiên tri giả. Nhưng họ cũng luôn có một người thật. Hãy nhớ rằng, không phải ai cũng toàn bộ trường học của họ. Có một trong số họ không. Và đó là cách nó diễn ra trong bất kỳ thời nào. Đó là cách của nó diễn ra, ngày hôm nay.

¹³⁶ Nhà Tiên Tri của thời đại là Lời này. Đúng thế. Nhà Tiên Tri, ngày nay, không phải tất cả những điều này ở đây đều khác... Đây là một nhà tiên tri Giám Lý, một nhà tiên tri Báp-tít, một vị tiên tri Ngũ Tuần, đủ hạng tiên tri chung quanh, khắp đất nước. Nhưng vẫn còn đó: có Một Vị Tiên Tri Chân Chính, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Đúng thế. Chúa Jêsus Christ! Và Ngài là Lời. Đúng thế. Ngài là Lời: Lời được Xức dầu của thời đại.

¹³⁷ Hãy chú ý Ngài giờ này, khi chúng ta tiếp tục hành trình. Chúng ta thấy rằng Giô-suê và Ca-lép...Và rồi Ba-la-am đến trong nhà tiên tri làm thuê. Ông ta đã làm gì? Ông bước qua từng Lời của Đức Chúa Trời, sau khi Đức Chúa Trời bày tỏ cho ông. Ông đại diện cho giáo phái, ngày hôm nay. Chúng ta sẽ chỉ ra điều đó trong vài phút nữa; Đa-than, ông ta là ai, và những người còn lại là gì. Bấy giờ Ba-la-am đại diện cho giáo phái. Một người mà nên, hay không, nên biết rõ hơn. Ông biết điều đó là sai. Nhưng ông ấy đã làm gì sau đó? Đức Chúa Trời đã cho ông một lời cảnh báo, và ông vẫn bước ngang qua lời cảnh báo đó. Ông đã quá mê tiền và sự nổi tiếng mà đến mức ông có thể thuộc về chúng. Các giáo hội ngày nay cũng vậy, bước ngay vào Hội đồng Giáo hội Thế giới đó. Và mọi lời cảnh báo đang nổ tung trên khắp đất nước, và những dấu kỳ phép lạ trong những ngày sau rốt này. Họ bước ngay vào đó dù sao đi nữa, bởi vì họ yêu thích sự khen ngợi của con người hơn là yêu thích Lời Đức Chúa Trời.

¹³⁸ Tôi có một người bạn tốt ở ngoài đó, đó là đang rao giảng thông điệp đó; một người Ngũ Tuần, nói với mọi người, cố gắng hợp nhất giáo hội lại với nhau. Nói rằng “chúng ta phải đi vào điều này, phong trào thống nhất giáo hội này.” Tại sao, một số trong họ...hội thánh của Đấng Christ. Nhiều trong các giáo phái này thậm chí không tin vào sự ra đời đồng trinh, và tất cả những thứ khác nhau này, và tất cả chúng đều thuộc về thứ đó. Làm thế nào hai người có thể đi cùng nhau trừ khi họ đồng ý? Thế thì, bạn nói “A-men” với điều đó, tôi tự hỏi về điều này bây giờ: Thế thì làm sao một người có thể nói rằng mình là một Cơ-đốc nhân và đầy dẫy Đức Thánh Linh, và phủ nhận rằng Lời đó hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi? Đức Thánh Linh trong anh em sẽ chấm dứt Lời đó, mọi Lời, “A-men. A-men. A-men.” Khi Lời nói bất cứ điều gì, anh em nói, “Đó là Lẽ thật.” A-men! Các...vì các bạn đã đồng ý với Lời. Anh em đồng ý với Đức Chúa Trời. Anh em và Đức Chúa Trời là một. Đức Chúa Trời ở trong anh em. Anh chị em là con trai của Ngài hay con gái của Ngài, khiến anh chị em trở thành đáng mê-si cho Ngài, Lời được xức dầu đang sống trong anh chị em.

¹³⁹ Để ý, Ba-la-am đã bỏ qua những thứ này. Ông là một giáo

phái hoàn hảo và là câu trả lời hoàn hảo cho sở thích của họ. Đó là điều Đa-thanh muốn. Đó là điều Cô-rê muốn. Họ muốn thành lập một tổ chức từ đó. Nói, “Chúng ta có tất cả những người thánh ra từ đây.”

140 Tôi không quan tâm hai người sẽ bước đi với nhau hoàn hảo như thế nào, có một sự khác biệt giữa họ. Mũi của chúng ta không giống nhau. Vân tay của chúng ta không giống nhau. Có nhiều điều về chúng ta...Tuy nhiên, chúng ta có thể sự truyền máu cho nhau, thậm chí là sinh đôi, và chúng vẫn khác nhau. Thế thì, anh em thấy đấy, Đức Chúa Trời chỉ đưa một người vào đó, và người kia tin vào điều đó.

141 Ngài tạo ra một người, và nhiều người từ người đó. Như trong A-đam tất cả đều chết, thì tất cả đều sống trong Đấng Christ. Ngài vạch ra một con đường chết, và tất cả họ bước vào đó. Và Ngài đã vạch ra một con đường Sự sống, và ai đi ở đó đều có Sự sống. Từ một Người ra, một chục người không chết. Một chục người đã không phạm tội. Một người phạm một tội. Một Người đã trả tiền phạt hoàn toàn. Bạn không cần phải bỏ trên đầu gối của mình nữa, và nói *Kính Mừng Ma-ri*, và tất cả những thứ khác này, và tỏ lòng thành kính với những người đã khuất. Chúa Jê-sus đã chết là Món Quà của Đức Chúa Trời có thể ban cho nhưng không. Ngài đã trả hết nợ. Nhưng anh em thấy đấy, chúng ta muốn có điều gì đó khác để nói thay vào Nó.

142 Bây giờ hãy xem điều này. Những người này bước lên đó và nói, “Thôi đủ rồi, ông cố tự làm cho mình là người duy nhất trong đám. Ông nghĩ ông là người duy nhất.”

143 Và Môi-se đã mệt mỏi với họ. Ông quay lại, thưa, “Cha...”

144 Ngài phán, “Hãy tách mình người ra khỏi họ. Ta—Ta—Ta...”

145 “Tất—tất cả những người mà ở về phía Đức Chúa Trời, hãy đến đây.” Và Ngài đã khiến đất mở ra và nuốt họ hết thấy. Đúng thế không? Chỉ cần nghĩ về nó, thưa anh em. Ồ, chao ôi! Tại sao họ không tin ông? Tại sao họ không tin rằng—rằng—rằng—rằng Môi-se này là người lãnh đạo đó, của Đức Chúa Trời? Tại sao họ muốn làm ồn ào với ông? Luôn lăm băm và phàn nàn, khi họ nhìn thấy bàn tay của Đức Chúa Trời và di chuyển dưới...

Và Môi-se...Đức Chúa Trời đã chứng minh rằng—rằng Môi-se là Đấng Mê-si được xúc dầu của Ngài. Anh em hiểu không? Và sau đó chỉ...Hãy xem, tận đáy lòng họ, họ đang muốn điều gì đó khác biệt.

¹⁴⁶ Điều gì xảy ra với anh em Ngũ Tuần? Cách đây vài năm, các bạn ra khỏi mớ hỗn độn được gọi là giáo phái, để làm cho chính mình là Ngũ Tuần. Tại sao các bạn muốn quay trở lại trong đó một lần nữa? Trấu phải đến. (Hạt vẫn chưa có ở đây.) Thấy chưa? Để ý, đó chỉ là cách họ đã làm. Đó là trong lòng họ. Họ phải làm điều đó.

¹⁴⁷ Bây giờ, hãy xem, Đa-than có một ý tưởng rằng tất cả họ có thể tạo ra một tôn giáo vĩ đại từ đó. Bạn biết đấy, ngay cả sứ đồ Phi-e-rơ cũng có ý tưởng tương tự trên Núi Hóa Hình. Ông nói, “Chúng ta hãy xây dựng ba đền tạm ở đây; một cho Môi-se, và một cho luật pháp, và một cho các tiên tri, một...”

¹⁴⁸ Trong khi ông còn đang nói, thì có một Tiếng phán xuống, rằng, “Đây là Con yêu dấu của Ta. Hãy nghe Ngài.” Đó là khi họ nhìn lại, họ chỉ thấy Chúa Jêsus. Ngài đứng đó. Ngài là Lời. Đó là tất cả những gì các bạn phải nghe, là Lời đó. Đó là Ngài trong mọi thời đại. Xem những gì Lời nói cho thời đại đó, và xem Đức Chúa Trời xúc dầu cho Nó, và đi với Nó. Chỉ thế thôi.

¹⁴⁹ Họ đi theo Trụ Lửa đến Miền Đất Hứa. Những người đó đã đi hết cuộc hành trình, những người khác hư mất. Để ý, họ muốn Lời trộn lẫn với thế gian...khiến họ mắc lỗi. Và chú ý những gì nó đã làm với họ. Lời...Họ đã bỏ lỡ Nó bởi vì họ không muốn chấp nhận Lời được xúc dầu. Hãy xem, anh em phải có sự giả mạo ở... Trước tiên anh em phải có lời thật, để tạo ra một cái giả ra từ nó. Và ở đó họ đã có nó, và Đức Chúa Trời cho thấy rằng Ngài đã không ở cùng với nó.

¹⁵⁰ Hãy nghĩ xem Lời hoàn hảo như thế nào đã được làm cho họ biết đến, bằng cách chứng thực cho họ. Mọi điều mà Môi-se đã nói tiên tri sẽ xảy ra. Rằng ông đã gọi để đưa họ đến Đất Hứa này. Mọi điều Môi-se nói tiên tri đã xảy ra, ngay tại đó. Không một Lời nào của Nó sai. Thật là một đặc ân đáng lẽ phải có, để biết rằng anh em đang đi trong đồng vắng...Và ở đó, sau khi...Khi ông nói với họ Sứ điệp, trước hết họ phải tin Nó. Nhưng sau khi đưa họ ra

khỏi đó, thì Đức Chúa Trời phán, “Ta sẽ chứng minh cho họ thấy rằng Ta là Trụ Lửa mà các người đã gặp trong đồng vắng.”

¹⁵¹ Vì vậy Ngài phán, “Hãy tập hợp tất cả dân sự chung quanh núi.” Và Ngài ngự xuống trên đỉnh Núi Si-nai. Và Đức Chúa Trời bắt đầu nổi sấm sét.

¹⁵² Và dân sự sợ hãi bèn nói, “Đừng để Đức Chúa Trời phán. Hãy để Môi-se nói. Đừng để...”

¹⁵³ Đức Chúa Trời phán, “Ta sẽ không nói cùng chúng như thế này nữa, nhưng Ta sẽ dấy lên cho họ một tiên tri sẽ nói trong Danh Ta.” Hiểu không? Vì vậy chúng ta nhận ra rằng đó là điều mà Đức Chúa Trời luôn làm. Tại sao họ không thể nhìn thấy điều đó ngay từ đầu? Thấy tất cả những điều này, rồi lăm bằm chống lại Sứ điệp đang đưa họ đến Miền Đất Hứa; điều đó đã khởi đầu đúng đắn cho họ và đưa họ đến Miền Đất Hứa. Nhưng họ vẫn...họ phải lăm bằm chống lại Nó. Nghĩ xem, thật hoàn hảo làm sao... làm thế nào họ có thể bước đi hàng ngày, bước đi với Chúa. Thật là cuộc đời đáng sống, ngay trong đồng vắng! Vào lúc ban đêm... Được ăn bánh ma-na mỗi buổi sáng, mà đã rơi xuống qua đêm.

¹⁵⁴ Anh em biết đấy, nó trở nên quá phổ biến với họ cho đến khi họ nói, “Linh hồn chúng tôi chán chê Bánh này.” Hiểu không? Và đó là cách nó đã xảy ra với chúng ta. Tôi nghĩ ngay đến một nhóm nhỏ mà chúng ta...chỉ trong chức vụ nhỏ bé của riêng tôi, ở khắp đất nước. Để thấy không chỉ có sự chữa lành và mọi việc; điều đó luôn luôn có. Sự chữa lành; Đức Chúa Trời luôn luôn có một sự chữa lành làm thỏa mãn sự trông mong ở nơi nào đó. Ngay cả Ngài cũng có một—một—một Thiên sứ trên một cái ao lặn nọ. Và Ngài...đủ thứ. Con—con rắn đồng trong đồng vắng. Anh em đã luôn có những biểu tượng về sự chữa lành. (Đó không phải là điều tôi đang nói đến.) Chữa lành là một việc thu hút sự quan tâm của dân chúng. Bất cứ ai cũng sẽ quyên góp cho một sự hầu việc chữa lành. Họ sẽ—họ sẽ quyên góp cho một lễ hội âm nhạc. Nhưng khi nói đến một linh hồn hư mất đáng thương, họ không liên quan gì đến điều đó. Xem đấy, bây giờ điều đó không phải gần đúng sao? Hiểu không? Chúng ta có mọi thứ...cho một linh hồn hư mất tội nghiệp. Không muốn làm gì với điều đó. Họ sẽ để

anh ta mò mẫm vào bất cứ thứ gì. Nói, “Chà, không sao đâu, anh ấy thuộc về giáo hội. Điều đó không làm tổn hại bất cứ điều gì.”

¹⁵⁵ Nhưng bây giờ, chúng ta tìm thấy ở đây...(Sắp kết thúc nhanh nhất như chúng ta có thể ở đây.) Hãy nghĩ xem nó hoàn hảo như thế nào. Tôi nhìn lại qua những—những ngày mà chúng ta đã ở đây trên trái đất này. Hãy nhìn điều Chúa Đức Chúa Trời đã làm. Bắt đầu với những dấu lạ vĩ đại, và những điều kỳ diệu, và những phép lạ, mà tất cả chúng ta đều tận hưởng. Rồi hãy xem... Sau đó đến Sự điệp ẩn chứa bên trong nó.

¹⁵⁶ Hãy xem lại những gì đã xảy ra. Bước đi tới, không chỉ một mình bạn, mà còn những người khác cùng đi với bạn. Hãy nhìn một đoàn Thiên sứ từ Thiên đàng, làm rung chuyển cả trái đất, chỉ đứng đó. Và báo chí viết tường tận về điều đó; khi nó được tiên đoán hàng tháng và hàng tháng trước khi sẽ xảy ra. Ngài đứng kia kia, và phán, “Giờ đã đến, hãy trở lại. Hãy mở Bấy Án màu nhiệm kín giấu qua các thời đại cải cách và các sự việc, hãy mang nó ra.” Rồi đến việc rao giảng *Dòng Dôi Của Rắn*, và tất cả những điều này giống như vậy. Và các giáo sĩ làm gì? Thay vì nói...“Tại sao, Luther đã nói điều này hay như vậy.” Họ chỉ...Họ sẽ không bao giờ nhìn thấy nó. Hiểu không? Nhưng thật là một đặc ân cho chúng ta những người tin; để bước đi trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, mỗi ngày.

¹⁵⁷ Đứng đó và thấy một cơn gió lốc đến từ trên trời. Nó thổi bay một nửa ngọn núi, đứng đó nơi chúng tôi đang ở; chặt ngọn cây và những thứ như thế. Và một luồng Lời phát ra và rung chuyển ở đó ba lần, nói rằng, “Xem nó đi đến Bờ Tây.” Đi ngay đến đó và làm rung chuyển Alaska. Và đang đi xuống Bờ Tây bây giờ. Thật chính xác.

¹⁵⁸ Hôm trước, tôi cầm một hòn đá ném lên không trung và nói: “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, ‘Giờ đã đến đây, sự phán xét sẽ bắt đầu trên đất. Động đất và mọi thứ sẽ xảy ra. Và tất cả Bờ Tây sẽ bị rung chuyển và vùn vùn.’” Hãy nhìn hoàn hảo làm sao. Ngày qua ngày, mọi thứ thật đúng như cách Ngài đã phán. Làm sao chúng ta có thể quay trở lại, thưa anh em? Chúng ta hãy giữ vững niềm tin hướng về Ngài.

¹⁵⁹ Họ nói, “Người này là ai?” Chúng ta biết Đó là ai. Đó là Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, Trụ Lửa. Khi thời Môi-se, hãy xem Nó đã làm gì; đã phân loại Trụ Lửa hôm nay. Nó luôn luôn...Tại sao họ không tin Chúa Jêsus là Lời? Họ đã có sự giải thích và hiểu biết sai lầm. Giống như Ê-va đã làm, bây giờ họ cũng vậy.

¹⁶⁰ Sau đó Ba-la-am và học thuyết của ông ấy phù hợp với họ. Và chỉ cần đáp ứng chính xác khẩu vị của họ. Trong bữa tiệc, hãy nhìn...Tại Lễ của dân Mô-áp, hãy xem...Ồ, những gì ông nói. Hãy xem, nó là, một bức tranh ngày nay như thế nào, nó gõ lại như thế nào. (Tôi đang giữ anh em quá lâu.) Nhưng hãy xem, để ý, chỉ một chút thôi, ngày Lễ của dân Mô-áp. Hãy xem, nếu ông ấy không thể đưa họ ra khỏi đó theo một cách, Ba-la-am đã làm, thì ông đã tổ chức họ lại với nhau. Nếu ông không thể tự nguyện rửa họ...Ông càng nguyện rửa, Đức Chúa Trời càng ban phước. Chỉ giữ...

¹⁶¹ Đây, đó là những gì ông ấy đã làm với những người Ngũ Tuần. Họ nói cách đây vài năm, khi tất cả anh em khởi đầu, “Các bạn sẽ không đi đâu cả. Không có gì cho các bạn đâu. Các bạn—bạn sẽ kiệt sức. Các bạn chỉ là một đám cuồng tín.” Nhưng mỗi lần họ cố gắng nguyện rửa anh em, anh em quay lại ngay. Đức Chúa Trời tiếp tục bày tỏ Sự điệp của Ngài. Từ Hội đồng già cỗi đó, là cách trở lại Hội đồng Chung từ lúc ban đầu. Rồi Ngài đem vào khi họ nhận Danh Đức Chúa Jêsus Christ để chịu phép báp têm trong nước. Rồi một người nhảy về phía này, và một người khác, và một người đã đi ra...; tổ chức *này* và *nọ*. Đức Chúa Trời tiếp tục ban phước.

¹⁶² Bây giờ, ồ, ông thấy ông không thể nguyện rửa bạn. Hiểu không? Vậy ông sẽ làm gì? Ông sẽ đưa các bạn vào tổ chức. Mang bạn...“Ồ, dù sao tất cả chúng ta chỉ là một.” Hiểu không? “Tất cả chúng ta đều tin vào cùng một Đức Chúa Trời.” Vì vậy đó chỉ là những gì Ba-la-am đã làm. Và không phải Giu-đe đã cảnh báo chúng ta về điều này sao? Họ đã sai lầm trong cách...trong học thuyết của Ba-la-am và bị hư mất trong sự lừa dối của Cô-rê. Chẳng phải Giu-đe, anh trai nuôi của Chúa Giê-su, đã cảnh báo chúng ta về điều này trong Kinh Thánh sao? Họ giống như Ca-

in, ngay từ đầu, là kẻ làm thuê. Người đã đi nhà thờ và xây dựng nhà thờ và—và lập một bàn thờ và lập của lễ. Họ đã sai lầm theo cách của Ca-in. Họ chạy theo con đường của Ba-la-am, và bị hư mất trong sự phản nghịch của Cô-rê. Giu-đe đã trình bày toàn bộ sự việc thật sự giống như chúng ta đang làm nó sáng nay, tại đây trước các bạn, giống như chúng ta đã làm điều đó. Toàn bộ sự việc nằm ở đó.

¹⁶³ Họ bị hư mất về sự phản nghịch của Cô-rê. Cứ nghĩ về điều đó, thật tồi tệ làm sao. Chỉ nghĩ đến những gì mà Cô-rê...Thấy đó, ông ta nói, “Bây giờ, tất cả chúng ta sẽ đi lên dự tiệc. Tất cả chúng ta đều là một.” Người Mô-áp tin vào Đức Chúa Trời. Đó là con cháu của con gái Lót. Hiểu không? “Tất cả chúng ta đều tin vào một Đức Chúa Trời.” Về cơ bản, họ đã hoàn toàn đúng. Hãy quan sát Ba-la-am ở trên đó, cũng cơ bản như bất kỳ người Báp-tít hay Trưởng Lão tốt nào ngày nay. Ông đi ra khỏi đó và có Y-sơ-ra-ên, mà phi giáo phái...Họ là một dân tộc. Y-sơ-ra-ên không phải là một quốc gia, đó là một dân tộc, vào thời điểm đó. Họ không muốn đi theo con đường của Đức Chúa Trời, sau một thời gian. Họ muốn được giống như những dân tộc còn lại. Đó là lúc họ thất bại. Nhưng chừng nào mà họ muốn ở lại với Đức Chúa Trời, thì mọi việc ổn thỏa.

¹⁶⁴ Ba-la-am đi ra, ông nhìn xuống, nói, “Ồ, chao ôi! Tôi biết một trong số họ những mục sư đã cưới vợ của người khác.” Tất cả những thứ khác, ồ chắc chắn, họ có rất nhiều. Ông đã quên không nghe tiếng la của nhà—của nhà Vua ở trong trại. Ông chưa bao giờ nhìn thấy Vàng Đá bị đập đó, và con rắn bằng đồng treo ở đó để chuộc tội. Ông không nhận ra rằng họ không liên kết với bất kỳ tổ chức nào. Họ đã được kết nối với Giao ước của Đức Chúa Trời, và đang bước đi trong đó. Hiểu không? Và Ba-la-am đã nói, về cơ bản, “Hãy dựng cho tôi bảy bàn thờ.” Đó là điều Đức Giê-hô-va đòi hỏi. Đó là những gì Đức Giê-hô-va nhận được từ cả hai phía. “Được rồi, đặt bảy con bò con trên đó.” Đó là những gì họ đã làm ở dưới đó trong trại quân kia. “Hãy sắm cho tôi bảy con chiên đực trên đó vì sẽ có một Đấng Mê-si đến ngày nào đó.” Đúng thế.

¹⁶⁵ Hãy xem, về cơ bản, cả hai đều đúng; về cơ bản. Hiểu không? Nhưng đến khi ông thấy mình không thể nhận được điều đó, ông

nói, “Nếu chúng ta thật sự tổ chức với nhau sau đó.” Và đó là nơi họ đã phạm sai lầm.

¹⁶⁶ Và đó chính xác là nơi Ngũ Tuần đã phạm sai lầm của nó; khi họ tổ chức trở lại giống như phần còn lại của các giáo hội. Tôi không phải là kẻ thù của các bạn. Tôi là anh em của các bạn. Một số trong những ngày này, các bạn sẽ phát hiện ra rằng đó là sự thật. Có thể mất một chút thời gian, vài vòng quay của mặt trời, nhưng một ngày nào đó các bạn sẽ thấy điều đó đúng.

¹⁶⁷ Sau đó học thuyết của Ba-la-am đánh trúng họ chỉ...Đó là những gì họ muốn. “Tất cả chúng ta là một.” Hiểu không? Vì vậy, họ đã đi. Tất cả các nhà tiên tri của họ và tất cả đi ngay với họ. Và đã ở bữa tiệc, cùng nói, “Và tất cả chúng ta đều tin rằng có một Đức Chúa Trời. Chúng ta hãy tin điều đó.” Chính xác những gì họ sẽ tìm kiếm, hoàn toàn chính xác.

¹⁶⁸ Bây giờ khi Giám Lý và Báp-tít khó có thể đến với nhau vì tổ chức của họ, nhưng khi sắp có một tổ chức tổng thể, tất cả chúng ta có thể tập hợp lại với nhau, được rồi. “Ồ,” các bạn nói, “những người Ngũ Tuần sẽ không bao giờ nhận được nó.” Họ sẽ không? Họ đã làm gì vào ngày nọ ở Missouri? Các bạn đã đọc các bài báo của mình, chắc chắn. Hiểu không? Các bạn sẽ không? Không, không phải các bạn Ngũ Tuần, những người các bạn; nhưng không phải các bạn, đó là sự cai trị ở trên đó đang di chuyển các bạn. Đó là cái đầu đang xoay chuyển các bạn. Đúng thế. Bạn đừng đi với họ. Hãy tránh ra khỏi điều đó, đó là dấu hiệu con thú. Bạn thoát khỏi điều đó càng nhanh càng tốt. Hiểu không? Đó là một giáo hội...Chính người đứng đầu chính phủ đó đang di chuyển.

¹⁶⁹ Chúng ta sẽ không bao giờ đi qua và gây chiến với nước Đức hay bất kỳ nước nào trong số này, không phải là một số chính trị gia lớn đang thiết lập ở đây để chế tạo súng mới và bắt đầu...Tôi không muốn tiền bạc từ...tiền xương máu của chính con tôi, nó phải ra đó và chết vì nó. Hiểu không? Nhưng đó là những gì nó là, đó là chính trị làm điều đó. Và cả thế giới bị kiểm soát bởi ma quỷ. Đó chính xác là những gì Chúa Jêsus đã nói. Và điều đó sẽ không bao giờ đúng cho đến Thời đại Ngàn năm, khi Chúa Jêsus

đến và tiếp quản. Nhưng bây giờ chúng ta đang gặp những rắc rối này. (Nhanh lên để chúng ta có thể làm xong bây giờ.)

¹⁷⁰ Chỉ là những gì đã được tìm kiếm...chỉ là điều đó. Đó chỉ là những gì họ muốn. Chiến thắng của Sa-tan tại Lễ của người Mô-áp. Hần cũng có một người khác đang đến. Hần đang bầy tất cả chúng theo cùng một cách. Chờ đợi...Đột nhiên! Chỉ cần nghĩ về những gì họ đã làm. Giống như nó đã được. Nó không bao giờ phải mất một thời gian dài, ba hoặc bốn năm để rút ra nó. Họ...tiên tri giả, người đi ngang qua Lời Đức Chúa Trời...mọi lời cảnh báo mà Đức Chúa Trời đã gửi đến khắp đất nước, và nói với họ, “Hãy ra khỏi nó! Hãy ra khỏi nó! Hãy ra khỏi nó!” Họ sẽ không làm điều đó. Họ sẽ ở ngay đó.

¹⁷¹ Họ phớt lờ Lời Đức Chúa Trời, phớt lờ Lời, phớt lờ những dấu hiệu, phớt lờ những điều mà chúng ta đang ở trong đó. Đi tiếp, “Dù sao thì chúng ta cũng sẽ có nó. Chúng ta sẽ tiếp tục. Chúng ta phải có nó. Đó là tất cả. Tất cả chúng ta là một.” Thấy sự điên rồ của ma quỷ không? Đó là điều tương tự họ đã làm tại Lễ Nicaea, tại Nicaea, Rô-ma. Họ đã thành lập một tổ chức từ đó, và đó là điều đã xảy ra. Sa-tan đã có một Bữa tiệc Nicaea.Ồ, chào ôi! Và kể từ đó...Nghe này, tôi sẽ nói một từ lớn ở đây bây giờ. Và các bạn trên băng muốn tranh luận về điều này, hãy tranh luận với chính bạn, và lịch sử, và Kinh Thánh, đấy, nhưng không phải với tôi.

¹⁷² Hãy lắng nghe! Mỗi khi mà Đức Chúa Trời sai một sứ giả và có một Sứ điệp bắt đầu...Và khi giáo hội đó, khi một nhóm người bắt đầu hình thành một bữa tiệc giáo phái...Đó là nơi họ làm điều đó. Đó là nơi các bạn Ngũ Tuần đã làm điều đó. Đó là nơi các bạn Một Ngôi đã làm điều đó. Đó là nơi mà những người còn lại của các bạn đã làm điều đó, tại bữa tiệc giáo phái của các bạn, ném mình trở lại vào chính điều mà Đức Chúa Trời đã nguyên rửa ngay từ đầu. Đó chính xác là Sự thật. Bất cứ lúc nào mà hội thánh đã từng có một cuộc phục hưng...Vào thời của Luther, thì một...Chuyện gì đã xảy ra? Những người Giám Lý...tất cả qua các thời đại...Zwingli, Finley, Finney, tất cả những người còn lại, khi họ có một cuộc phục hưng, họ đã làm gì với nó? Ném nó ngay vào một bữa tiệc giáo phái, và bỏ vào cùng với phần còn lại của

họ, đặt một thương hiệu cho bạn như phần còn lại của họ. Sau đó bạn có một nhóm người kiểm soát bạn. Đức Thánh Linh không thể di chuyển xa hơn. Điều đó là chính xác. Anh em bắt đầu rao giảng điều gì Kinh Thánh dạy, thích nó, và giáo phái không tin điều đó; đuổi anh em ra ngay. Hãy thử một lần và xem nó có đúng hay không. Anh em sẽ thấy rằng đó là Lẽ thật. Hãy xem, tại bữa tiệc giáo phái mỗi khi họ được mời đến, bữa tiệc Ba-la-am đó, rắc rối xảy ra. Ô, Luther, Wesley, Ngũ Tuần, và tất cả họ đều là nạn nhân của nó.

¹⁷³ Để ý, đó là lúc, ha-lê-lu-gia, chính khi Mô-i-se bước ra và nói, “Ai thuộc về ta và Đức Chúa Trời?” A-men! Bấy giờ người Lê-vi rút gươm ra và đi khắp trại quân và giết sạch mọi thứ đã có liên kết với nó. A-men! Mọi thứ; mọi người đàn ông mà có một phụ nữ Mô-áp, họ giết chúng ngay cùng nhau. Bây giờ thì giờ đã đến. Người đó ở đâu? Các con trai của A-rôn ở đâu, một số chức tế lễ đang sẵn sàng rút Lời Đức Chúa Trời, Thanh Gươm hai lưỡi sắc bén này? Nói, “Ai là người đứng về phía ta và Đức Chúa Trời?” Người đó ở đâu? Có thể mời, mời nhưng không ai trả lời. Hiểu ý tôi chứ? Chúng ta không nhận được nó. Chúng ta chỉ...Có điều gì đó không ổn. Để ý, họ đã ở đó...Bấy giờ Mô-i-se đứng dậy và nói những điều này.

¹⁷⁴ Hãy lưu ý, tội lỗi của họ, mà họ đã phạm ở đó, khi họ tự lập giáo phái với Mô-áp và làm họ thành một thân thể...Tội lỗi đó không bao giờ được tha thứ cho họ. Tôi sẽ nói về điều đó chỉ trong một phút. (Đã muộn, nhưng chỉ một phút thôi.) Tội lỗi của họ không bao giờ được tha thứ. Không ai trong số họ từng đến được Đất Hứa. Chúa Jê-sus nói trong, xin lỗi, Thánh Giảng 6, Chúa Jê-sus nói trong Thánh Giảng 6, khi họ nói, “Tổ phụ chúng tôi ăn ma-na trong đồng vắng”...Họ là những người Ngũ Tuần. Thừa anh em, họ ăn ma-na, họ đã có đồ thật.

¹⁷⁵ Chúa Jê-sus phán, “Và họ, từng người, đã chết. Họ đã bị hư mất. Họ chết Đòi đời.” Tội lỗi của họ không bao giờ được tha thứ. Họ đã làm gì? Họ đã phá vỡ giao ước của họ với Đức Chúa Trời, và cấu kết với Ba-la-am, nhà tiên tri làm thuê đã không nhận lời cảnh báo của Đức Chúa Trời; sẽ không lấy Lời của Đức Chúa Trời; sẽ không nhận lấy gì của Đức Chúa Trời. Nhưng ông đã quyết tâm

để có được họ tất cả. Anh em có thể thấy sự ngu dại đó không? Tôi có thể ở lại đó một thời gian dài, nhưng tôi—tôi nghĩ anh em hiểu nó. Hiểu không? Để ý, tội lỗi của họ không bao giờ được tha thứ; không một ai trong số họ sống dưới những ơn phước đó và ăn ma-na cùng mọi thứ.

¹⁷⁶ Khi Sứ điệp thật, chân chính đi đến một cuộc đối đầu, họ đã tổ chức nó. “Chúng tôi sẽ lấy những người Mô-áp và chúng tôi sống cùng nhau. Họ là một tổ chức vĩ đại, một quốc gia vĩ đại. Chúng tôi thậm chí không...Chúng tôi thậm chí không phải là một quốc gia. Chúng ta sẽ thực sự kết hôn với nhau và—và chúng ta sẽ ổn thôi. Chúng ta sẽ ở cùng họ.” Và nó đã không bao giờ được tha thứ; không bao giờ, không bao giờ họ được tha thứ.

¹⁷⁷ Chúa Jêsus phán, “Họ thì, từng người, *đều chết*.” Dịch từ đó sang tiếng Do Thái hoặc tiếng Hy Lạp, một trong hai, hoặc thậm chí trong tiếng Anh, nó có nghĩa là “sự phân rẽ Đời đời”; chết mãi mãi. Đúng thế.

¹⁷⁸ Ồ, vâng, họ đã thấy những điều phép lạ. Họ đã thấy Lời được xúc dầu. Họ ăn ma-na đến từ Thiên đàng. Họ vui hưởng các ơn phước của sự chuộc tội. Họ đã thấy Tảng Đá bị đập cho nước của Nó. Họ đã uống từ Nó. Họ đã quen biết với Nó cách cá nhân. Nhưng khi nói đến việc phá vỡ Lời đó...Đừng bao giờ quên điều đó! Khi Chúa Jêsus phán, “Ta với Cha Ta là một,” không nói có ba. Hừm? Khi tất cả những nền tảng quan trọng khác của Kinh Thánh...

¹⁷⁹ Một người đến gặp tôi đêm nọ để chỉ cho tôi biết tôi đã sai ở đâu, hoặc để nói về giáo lý ba ngôi. Tôi có hàng ngàn người bạn tốt theo giáo lý ba ngôi. Họ đang ở trong Ba-by-lôn đó. Tôi cũng có rất nhiều bạn Một Ngôi ở trong Ba-by-lôn đó. Hiểu không? Nhưng chuyện gì đã xảy ra? Anh ấy nói, “Đó là thuật ngữ, Anh Branham. Anh tin vào giáo lý ba ngôi không?”

¹⁸⁰ Tôi đã nói, “Chắc chắn.” Tôi nói, “Tôi sẽ tin lời anh: thuật ngữ.” Tôi nói, “Làm thế nào để anh tin nó?”

Anh ấy nói, “Tôi tin vào một Đức Chúa Trời.”

Tôi nói, “Anh làm tốt.” Hiểu không?

Anh ấy nói, “Tôi tin có một Đức Chúa Trời, và ba ngôi trong bốn tánh Đức Chúa Trời.”

Tôi nói, “Không phải anh là một—một sinh viên của BIOLA à?”

Anh ấy nói, “Vâng.”

¹⁸¹ Tôi nói, “Nghe có vẻ thích đấy.” Tôi nói, “Điều đó không nói rất tốt cho giáo dục của anh.” Tôi nói, “Ba ngôi vị, và một Đức Chúa Trời?” Tôi nói, “Theo Webster, ở đó, nó phải là một nhân tính trước khi nó có thể là một con người. Anh tin vào ba vị thần, thưa ông.” Anh em không thể là một người mà không phải là một nhân cách, bởi vì phải có một nhân cách để làm nên một con người.

¹⁸² Vì vậy họ nói...Anh ấy nói, “Ồ, thưa Ông Branham, ông biết đấy, ngay cả các—các nhà thần học không thể giải thích nó.”

¹⁸³ Tôi nói, “Điều đó hoàn toàn chính xác. Lời không đến với một nhà thần học.” Ừ-m. Tôi nói, “Tất cả Kinh Thánh bị trói buộc vào sự khải thị, ‘Trên đá này Ta sẽ xây dựng Hội thánh Ta, và các cửa âm phủ sẽ không thắng được Nó.’” Hiểu không? A-men, thế đấy. Hiểu không? Nhưng sau đó khi nó đến với những điều đó...Ồ, chào ôi!

¹⁸⁴ Bây giờ chúng ta muốn nhanh lên và kết thúc thật nhanh nếu có thể. Tôi phải bỏ qua một số câu Kinh Thánh và ghi chú này, đây. Bây giờ, để ý, họ không bao giờ được tha thứ cho những gì họ đã làm. Họ đã làm gì? Họ được hưởng những phước lành. Đừng quên điều đó. Tôi sẽ lặp lại nó một lần nữa. Họ không bao giờ được tha thứ vì nó. Hãy nhớ rằng, bằng này đi khắp thế giới. Hiểu không? Nó được nghe trong các trại ở Châu Phi, Ấn Độ, trên khắp thế giới; được dịch sang các ngôn ngữ khác nhau; và các trại khác nhau, những nơi khác nhau. Tội lỗi không bao giờ được tha thứ. Điều gì? Họ...

¹⁸⁵ Anh em nói, “Ồ, ơn Chúa, tôi—tôi đã làm điều này. Tôi—tôi—tôi đã làm điều này. Tôi đã ăn ma-na trên Trời. Tôi...”

¹⁸⁶ Vâng, họ cũng đã vậy. Và Chúa Jêsus phán, “Hết thấy, họ, đã chết.” Nhưng khi đến với Sứ điệp chính xác, ở đó, họ không nên vi phạm Giao ước đó, với một dân tộc khác. Đức Chúa Trời là

một người theo chủ nghĩa phân biệt và Ngài đã phân biệt những người đó, và họ không được phép có bất cứ điều gì để làm với bất kỳ ai khác, kết hôn với bất kỳ ai. Và Hội thánh thật, chân chính và Cô Dâu của Đấng Christ, được liên kết với Đấng Christ là Lời. Và họ không kết hôn với bất kỳ tổ chức nào, bất kỳ giáo phái nào. Anh em ở lại chính xác với Đấng Christ và Lời đó, như là một cá nhân. Để làm điều đó là sự phân cách Đời đời từ Đức Chúa Trời. Tôi hy vọng mọi người có được điều đó.

¹⁸⁷ Bây giờ, trong phân đoạn của chúng ta, gần đến Lễ Vượt Qua; đang diễn ra. Đó là một thời gian khủng khiếp. Người ta ngủ ngoài cổng thành. Mỗi khi đến lễ Vượt qua đều điều này. Họ ở bên ngoài nằm trên sân. Các nhà trọ đã đầy đủ và tất cả mọi thứ. Đó là lễ vượt qua. Có những kỳ vọng lớn ở đó. Không khí đầy nhộn nhịp căng thẳng. (Bây giờ, trong khoảng năm phút nữa, tôi sẽ chấm dứt, Chúa muốn, hoặc mười phút.) Mọi người đều đã sẵn sàng.

¹⁸⁸ Hãy nhìn xem, có ba hạng người ở đó. Hãy xem, đã có một sự mong đợi lớn. Họ biết rằng người đàn ông lạ mặt này sẽ đến dự tiệc này. Một số người trong số họ *yêu mến* Ngài; họ đã tin Ngài. Một số họ *ghét* Ngài; hầu hết họ đều ghét Ngài. Và bởi vì một số người yêu Ngài và một số người kia ghét Ngài, nên người trung gian *không biết* phải làm gì. Hiếu không? Họ không biết. Chú ý, không khí tràn ngập sự mong đợi. Một người nói, “Khi Ngài lên đó, tôi nói với anh rằng chúng ta sẽ gọi Ngài...Chúng ta sẽ kiểm tra Ngài về Lời. Chúng ta sẽ đứng Ngài lên ở đó bởi thầy tế lễ thượng phẩm. Chúng ta sẽ xem sự khôn ngoan của Ngài chống lại Cai-phe như thế nào.” Ngài đã chứng minh điều đó rồi. Hiếu không?

¹⁸⁹ “Nhưng chúng ta sẽ làm điều này: Chúng ta sẽ thấy...Tôi biết rằng một số nhà lãnh đạo vĩ đại sẽ bắt giữ Ngài. Nay, họ sẽ đuổi lão già đó ra ngoài. Họ sẽ cho Ngài biết Ngài là ai, khi họ làm chuyện ngu dại với các linh mục của chúng ta. Nay, họ biết những gì họ đang làm. Họ là người thông minh. Họ biết họ đang làm gì.”

¹⁹⁰ Những người khác nói, “Tôi tự hỏi họ sẽ làm gì với anh chàng đó.”

¹⁹¹ Những người khác nói, “Ồ, tôi đang đợi Ngài đến. Đức Chúa Trời ở cùng Ngài. Ngài là Lời đó.Ồ, tôi chỉ—tôi chỉ muốn gặp Ngài.” Hiểu không?Ồ, họ đã bị chia rẽ. Bây giờ, hãy xem, những người đã biết Ngài và tin Ngài, họ sẽ biết cổng nào mà chờ đợi. Hiểu không? Họ biết Ngài đang đến trên con đường nào. Có một sự trông đợi vĩ đại, nhưng anh em biết đấy, không có quá nhiều người nhìn thấy Ngài. Hãy xem, có nhiều người đã không nhìn thấy Ngài. Ngày nay cũng vậy.

¹⁹² Một số người trong số họ nói, “Ngài là một người đàn ông tốt.Ồ, không có gì sai trái với Ngài,” như Napoleon, Washington, “Ngài là người tốt. Nhưng, ồ, như một giáo sư, không, không.”

¹⁹³ Một số người trong họ nói, “Ồ, Ngài là một người tốt.Ồ, Ngài là—Ngài chỉ là một người giao du với mọi thành phần, chỉ thế thôi. Ngài là một người bạn tốt. Không ai có thể nói bất cứ điều gì xấu về Ngài.”

¹⁹⁴ Những người khác nói, “Không, Ngài—Ngài là một con quỷ, tôi có thể nói với các bạn điều đó. Rằng có những thứ độc tâm trí và tất cả những thứ khác này, và đó, đó là lời tiên tri giả. Nó trái ngược với niềm tin của chúng ta. Các bạn đừng tin chuyện như thế.”

¹⁹⁵ Và một người khác, nói, “Vinh hiển thay Đức Chúa Trời, Đó là Đức Chúa Trời. Tôi biết Ngài, tôi...” Bây giờ anh em thấy. Và họ đang chờ đợi. Bây giờ, đó chính là cách chúng ta chịu đựng ngày nay, nhưng cũng giống như vậy: Lời được xúc dầu cho giờ này; Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê.

¹⁹⁶ Bây giờ chúng ta sẽ kết thúc khi nói điều này. (Chỉ một lát thôi.) Ba nhóm người chờ đợi Ngài. Hôm nay cũng vậy, đúng thế, ba. Để ý, các tín đồ đang la hét. Hiểu không? Hiểu không? Chức vụ của Ngài đã khiến Ngài được một số người yêu mến, những người khác ghét bỏ, và bị tầng lớp khác kinh ngạc. Hiểu không? Chức vụ của Ngài...Hãy để tôi trích dẫn điều đó một lần nữa. Chức vụ của Ngài, bất kể nó là gì...Bây giờ chúng ta biết, Đó là Lời. Nhưng *chức vụ* của Ngài đã khiến một số người yêu mến Ngài. Họ đã được định trước để làm điều đó. Đấy, họ đã tin điều đó. Họ đã nhìn thấy nó. Không có gì hơn, khi Na-tha-na-ên đến

đó, và—và Ngài phán, “đã ở...” với ông những gì Ngài đã làm như thế, ông nói, “Thưa Thầy, Thầy là Con của Đức Chúa Trời, Thầy là Vua của Y-sơ-ra-ên, chẳng có gì để nghi ngờ.”

197 Si-môn đang đứng đó, nói, “Ồ, Anh-rê, tôi sẽ không đi đó. Tôi đã nghe tất cả những thứ đó trước đây.”

198 “Nhưng,” Anh-rê, “anh nên đến. Anh nên đến, chỉ đến một lần với tôi.”

199 Và trong khi Ngài đang ngồi ở đó, Chúa Jê-sus đã thấy người ấy đi đến, anh em biết đấy, đang đi đến. Nói, “Tên của người là Si-môn. Người là con trai của Giô-na.” Không còn nghi ngờ gì nữa. Hãy xem, đó là tất cả đã sáng tỏ với nó. Họ đã ở đó. Họ đã tin điều đó. Họ đã nhìn thấy nó. Họ biết đó là điều mà Đấng Mê-si phải làm khi Ngài đến.

200 Ngài phải là một Đấng Tiên tri, vì Mô-i-se đã nói, “Ngài sẽ là một Đấng Tiên tri.” Và những người đó đã thận trọng trong bốn trăm năm không có một tiên tri, cần một nhà tiên tri để giải quyết vấn đề này, luôn luôn ở mọi thời đại. Và ở đây Ngài đang đứng đó.

201 Không có vấn đề gì với họ. Họ chờ đợi ở đó với những nhánh cọ trong tay, “Ngài sẽ đến mau chóng.” Chờ đợi!

202 Cả thành phố, căng thẳng. Họ nói, “Đó là một đám người cuồng tín tập hợp ngoài cổng thành”.

203 Người khác nói, “Tôi tự hỏi Ngài sẽ làm gì khi Ngài đến đây. Anh biết đấy, tôi—tôi thực sự tin rằng Ngài là một kẻ giả mạo. Tôi tin rằng Ngài có một bùa mê Ngài xoa tai Ngài, anh biết đấy, hoặc điều gì đó tương tự, anh biết đấy.”

204 Và như họ nói ngày nay, “Ồ, đó là một loại thần giao cách cảm. Nó là—nó là điều gì đó...” Họ có thể giải thích tất cả điều ấy.

205 Một người khác nói, “Đó là một con quỷ. Anh ở lại phía bên này của thành phố. Anh không có gì phải dính dáng với điều đó. Anh không hợp tác trong buổi nhóm đó. Anh đừng đi xuống đó, đấy. Chúng ta sẽ không có gì can dự với nó.” Ba hạng người.

206 Bây giờ hãy xem. Bây giờ ở đây Ngài cười vào thành phố. Hoàn toàn chính xác những gì Lời đã phán Ngài sẽ làm. Cười

trên con lừa nhỏ, tiến vào thành phố. Những ai không nhìn vào tín điều, không nhìn vào Đền thờ, không nhìn vào tất cả những điều kia này, không nhìn vào các thầy tế lễ, những gì họ phải nói. Những người đã tin Ngài, họ đang đứng đó với cây cọ trong tay. Chỉ chờ động thái đầu tiên. Bạn không bao giờ nghe họ nói, “Ai đang đến vậy?” Ồ, không! Họ biết Ai đang đến. Họ biết những gì Lời đã nói. Hiểu không? Và một hạng người khác, thấy họ vào thành phố không? Và rồi khi họ nghe thấy tiếng ồn này: “Hô-sa-na đáng ngợi khen Vua! Hô-sa-na cho Vua đến nhân Danh Chúa. Hô-sa-na! Hô-sa-na!” Và tất cả những tiếng la hét!

²⁰⁷ Các thầy tế lễ chạy ra ngoài để xem vụ hỗn loạn tôn giáo này là gì. Và mọi người nói, “Người này là ai?” Họ ở đó để làm gì, thưa các bạn? Một lễ hội tôn giáo! Chính Đức Chúa Trời đã ra lệnh cho họ thực hiện Lễ này, bảo họ rằng Ngài sẽ ở đó giống y như vậy, và họ đã kêu lên, “Người này là ai?”

²⁰⁸ Thời gian không thay đổi. Mọi người được thiết kế giống như lúc đó. Hê-bơ-rơ 13:8 nói, “Ngài hôm qua, hôm nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Bây giờ tôi sẽ kết thúc bằng cách nói điều này: Câu hỏi không còn dành cho họ nữa. Họ hỏi, “Người này là ai?” Nhưng vào năm 1964, câu hỏi là: “Bạn nói Ngài là ai?” Tất cả điều này có ý nghĩa gì? Bạn có ngưng tìm kiếm Kinh Thánh không? Bạn nghĩ Người Này là ai? Có phải là thần giao cách cảm không? Có phải là một cái gì hoang dại từ đồng vắng ra, như người ta đã nói, “Giăng là một người, hoang dã, dìm dân sự xuống nước ngoài kia.” Khi, Ê-sai nói ông sẽ ở đó, người đi trước. Ma-la-chi nói rằng ông sẽ ở đó thật chính xác. Các nhà tiên tri của họ đã nói, “Tiên tri này sẽ trở dậy ngay tại đó để dọn đường cho nó.” Và ông đã ở đây.

²⁰⁹ Họ nói, “Đó là một người ngông cuồng. Hãy tránh xa người đó. Hiểu không? Đừng dính dáng gì với người ấy.” Và ở đây Đấng Mê-si đến, thật chính xác như những gì Kinh Thánh đã nói, “Rằng Ngài sẽ cỡi trên một con lừa con vào trong thành phố. Nhu mì và thấp hèn, trên lưng một con lừa con, đi vào thành phố, để Kinh Thánh có thể được ứng nghiệm.” Và ở đây mọi người lại đứng trong một lễ hội tôn giáo, giống như Ba-la-am, tại một lễ hội tôn giáo, nói rằng, “Người này là ai?”

210 Và ngày nay, lời Kinh Thánh đã hứa cho giờ này, thưa các bạn, Nó đã được hoàn thành giữa chúng ta, giờ này qua giờ khác. Bạn nghĩ Nó là ai? Chúng ta hãy nghiên cứu về Nó khi chúng ta cúi đầu.

211 Lạy Chúa kính yêu, tất cả chúng con đang suy nghĩ nghiêm túc, sâu sắc, bởi vì chúng con phải làm điều này. Nó ở trong tay chúng con, Chúa ôi. Chúng con thấy Ngài, vị Vua vĩ đại. Chúng con thấy lời hứa của Ngài về Lời. Chúng con đã trông đợi điều này trong nhiều năm, cho thì giờ vĩ đại này đến, khi chúng con đang sống ngay bây giờ. Chúng con thấy Lời được xúc dầu của Ngài trong dân sự của Ngài, sống bày tỏ Nó, hoàn toàn chính xác những gì Ngài phán sẽ xảy ra. Chúng con thấy nhóm của Sa-tan được xúc dầu ở ngoài kia. Và chúng con đã có khuôn mẫu của nó khắp nước, đi tới đi lui bằng Lời, vì vậy sẽ không còn lại một tảng đá nào. Con không biết ai là người Ngài đã định trước cho sự sống, Chúa ôi. Đó không phải là việc của con để biết điều đó, đó là việc của Ngài. Nhưng công việc của con là di dời từng hòn đá. Đức Chúa Trời ôi, xin giúp đỡ con, giúp những ai khác đã tin nó. Hãy di chuyển từng hòn đá, Chúa ôi, để không còn lại gì ngoài điều Ngài đã định họ sẽ được nghe.

212 Chúng con muốn thấy Ngài đến, ngay trong thế hệ của chúng con, Chúa ôi. Chúng con tin điều đó. Chúng con tin rằng—rằng có một ngày khác, một ngày Thứ Sáu trước lễ Phục sinh, Thứ Sáu Tuần thánh và một ngày Thứ Sáu trước lễ Phục sinh, tiếp tục. Một sự đóng đinh đối với Hội thánh của Ngài, nhưng chiến thắng của chúng con khi Ngài cười đùa bước vào.

213 Chúng con cầu xin, Đức Chúa Trời ôi, rằng Ngài sẽ ban phước, ngày hôm nay, dân sự của Ngài. Ban phước cho nhà thờ nhỏ này. Ban phước cho mục sư thân yêu này và con trai của ông ở đây, Anh Outlaw và—và con trai anh ấy; cả Jimmy Sr. và Jr. Xin ban phước cho mọi người ở trong đây.

214 Lạy Chúa, xin cho chúng con thật sự không bao giờ đến đây sáng hôm nay...Có thể con...con không bao giờ lái xe từ Tucson đến chỉ để...Nếu con được vinh dự nói chuyện với một số người, Chúa ôi, điều—điều đó không phải để—để tôn vinh điều gì ngoài Người này, người mà mọi người đang tự hỏi đó là ai. Họ biết

rằng con người không thể làm điều này. Họ biết nó ngoài giới hạn con người để biết được những điều này. Nhưng người ta nói, “Đó là gì?”

²¹⁵ Lạy Chúa, chúng con biết Đó là Ngài. Chính là Chúa Jêsus Christ, trong con người của Đức Thánh Linh. Ngài là Đức Thánh Linh. “Ta đến từ Đức Chúa Trời. Ta đi về với Đức Chúa Trời.” Và chúng con thấy Trụ Lửa vĩ đại ở giữa chúng con, Chúa ôi, giống như họ đã thấy trong phần đầu tiên của Kinh Thánh với Môi-se. Chúng con đã thấy Nó ở giữa Kinh Thánh khi Phao-lô đang trên đường đến Đa-mách. Chúng con thấy Nó. Bây giờ ở đây chúng con lại thấy Nó vào thời kỳ cuối cùng. Ba là một sự xác nhận. Nó là Sự điệp cho mọi lúc.

²¹⁶ Lạy Chúa, xin cho đàn ông và phụ nữ không còn bám víu vào các truyền thống và tín điều nữa. Nhưng xin cho họ ra khỏi điều đó, dâng trọn đời mình cho Chúa và tin; không chỉ tin tưởng vào lý thuyết và những thứ của con người, mà tin cậy vào Đức Chúa Trời Hằng Sống. Trong khi những ngày lễ này đang diễn ra, tiếng kêu vẫn là: “Người này là ai? Nó là gì? Tất cả là về cái gì?” Những người mộ đạo cũng nói như vậy. Và Đó là Đức Chúa Jêsus không hề thay đổi, đã trở nên xác thịt trong dân sự Ngài, xúc dầu Lời Ngài cho Cô Dâu. Và họ không thể hiểu Nó. Tất cả họ đều quá hời hả như Lao-đi-xê, cho đến nỗi họ không biết tất cả Nó có nghĩa gì. Nhưng nhà tiên tri đã nói, “Sẽ có Ánh sáng vào buổi tối.” Vì vậy bây giờ chúng con đang trông đợi Nó, Chúa ôi. Xin đến, Chúa ôi, xin ban phước mỗi người.

²¹⁷ Bây giờ xin hãy cúi đầu, và cúi cả lòng các bạn. Các bạn tin đây là Lễ thật không? Các bạn tin không? Chỉ cần giơ tay lên, nói, “Tôi thực sự tin rằng đó là Lễ thật, rằng chúng ta đang sống trong những ngày sau rốt. Bây giờ chúng ta ở đây và tôi tin rằng chúng ta đang quá lẫn lộn...” Bạn đã dự buổi nhóm ngày hôm trước, khi lúa mì, thân cây...Bạn để ý, chúng ta đã không có một tổ chức đi theo điều này. Tôi đã ở ngay đây với mục sư của các bạn suốt thời gian qua, năm này qua năm khác. Thông thường, hai hoặc ba năm và nó được tổ chức. Nó đã không tổ chức thời gian này. Nó không thể. Vô trấu bị kéo ra khỏi Nó, nhưng không có sự tiến bộ nào xa hơn. Lúa mì, chức vụ đã trở lại ngay như cách nó đã

có lúc ban đầu. Đó là Chúa Jêsus Christ ở giữa chúng ta, bạn ạ. Không phải là một con người bình thường, nhưng là Con Người Chúa Jêsus Christ đang sống trong bạn, và muốn trở thành một phần trong bạn, và bạn là một phần của Ngài. Bạn không muốn tiếp nhận Ngài ngày hôm nay sao?

218 Có người nào ở đây chưa nhận phép báp-têm bằng Thánh Linh không? Bây giờ, bạn nói, “Anh Branham, tôi nói với anh, tôi đã hét lên một lần rồi.” Điều đó rất tốt. “Tôi đã từng nói tiếng lạ.” Điều đó cũng rất tốt. Nhưng đó vẫn không phải là những gì tôi đang nói về. Làm sao bạn có thể la hét, nói tiếng lạ và chối bỏ Lời? Bằng chứng của Đức Thánh Linh là tin Lời Ngài. Luôn luôn như vậy, mọi thời đại, nếu bạn có thể tiếp nhận Lời. Những thầy tế lễ đó đã vượt xa Chúa Jêsus hàng triệu dặm khi nói đến những bông trái của Thánh Linh: hiền lành, và bình an, và nhu mì, thấp hèn. Ngài phá đổ các nhà thờ, đá đổ chúng; và lật đổ người ta, và gọi họ “rắn trong cổ” và mọi thứ. Hiểu không? Nhưng Ngài là Lời đó. Ngài là Lời đó. Chỉ thế thôi: hãy tin Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời là Lời. Hãy tin Điều đó.

219 Nếu bạn chưa bao giờ nhận phép báp-têm Cơ-đốc, thì có một hồ bơi ở đây. Bạn chưa bao giờ nhận được Đức Thánh Linh thực sự, để khiến bạn biết rằng mọi Lời của Đức Chúa Trời đều là Lẽ thật; bạn nói, “a-men” với Nó và tin Nó hết lòng, thì bạn có thể nhận Nó sáng nay. Và rồi bạn sẽ không thắc mắc đây là Ai mà khiến mọi người hành động theo cách họ làm. Bạn sẽ biết Nó là gì. Nếu bạn không có kinh nghiệm đó, bạn sẽ nói, “Anh Branham, hãy nhớ đến tôi trong lời cầu nguyện của anh, và tôi sẽ giơ tay lên”? Và bạn nói, “Và tôi sẽ—tôi sẽ...” Xin Chúa ban phước cho anh. Xin Chúa ban phước cho anh, anh, anh. Chúa ban phước cho anh, tốt lắm. Chúa ban phước cho anh, tốt.

220 Ô Đức Chúa Trời, như âm nhạc tuyệt diệu chơi...Ồ, Ngài tuyệt vời! Chắc chắn. “Đấng Mưu Luận, Chúa Bình An, Đức Chúa Trời Quyền Năng, Cha Đời Đời.” Con cầu xin Ngài sẽ ban cho những người này, Chúa ôi. Con có thể chỉ cầu nguyện. Đó là tất cả những gì con biết phải làm, là cầu xin cho họ. Họ đã giơ tay lên. Con đang làm như con đã hứa với họ, con đang cầu nguyện rằng Ngài sẽ ban cho họ trải nghiệm tuyệt vời này; không chỉ đơn thuần là

một loại cảm xúc nào đó, mà là một kinh nghiệm chân thật; được gặp Đức Chúa Trời như Môi-se đã gặp ở trên mảnh đất trong sự Vinh hiển Shekinah; và không chỉ ở đó thôi, mà không bao giờ quay lưng lại với Lời đó, để bước thẳng vào Đất Hứa với Nó. Đức Chúa Trời ôi, xin ban điều đó cho mỗi một người, sáng nay.

²²¹ Có sự đau ốm nào ở giữa vòng chúng con ngày nay, Chúa ôi. Chúng con cầu nguyện rằng Ngài sẽ chữa lành điều đó. Chữa lành mọi người đau, mọi người có nhu cầu. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Họ là con cái của Ngài giờ này. Con giao phó họ cho Ngài trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

²²² Tôi xin lỗi, tôi đã đứng đây suốt hai giờ đồng hồ. Nhưng nhìn xem, bạn có cả buổi tối. Bạn có thể về nhà và hồi phục sức khỏe và chợp mắt một chút. Nhưng đừng quên những gì tôi đã nói với bạn. Tôi đã nói với bạn từ tấm lòng của tôi. Tôi biết nó nghe có vẻ kỳ lạ. Cách đây vài năm, tôi đến Phoenix ở đây với các bạn, chữa lành người bệnh bằng lời cầu nguyện của đức tin. Tôi chưa bao giờ giải thích nó, không muốn giải thích nó. Tôi chỉ xem và xem những gì mọi người sẽ làm, chỉ xem những điều mạo danh và mọi thứ dấy lên. Đó là một điều tuyệt vời đối với tôi để xem nó.

²²³ Nhưng bây giờ, tôi đang đến với các bạn với một Sứ điệp mà dấu hiệu đó đã được minh chứng. Những gì giáo hội đã làm... Không, nó không bao giờ lập giáo phái. Nhưng điều gì đã xảy ra với các giáo phái qua cuộc phục hưng này? Họ đã làm gì? Họ đi thẳng vào Lao-đi-xê. Hàng triệu và hàng triệu, và hàng tỷ đô la đổ vào đó, và chỉ...và nó trở nên to lớn và giàu có và nó xây dựng tài sản trị giá hàng triệu đô la và những thứ tương tự. Và để nhận được Sứ điệp không? Quả thật là không. Họ từ chối Nó. Nó là gì? Vỏ trấu tách ra từ lúa mì. Bây giờ lúa mì phải theo cách đó, nằm trong sự Hiện diện của Con để chuyển sang một Phúc âm trọn vẹn, hạt lúa vàng cho Chủ. Bạn sẽ không tin Nó chứ? Người Này là Ai, dù sao đi nữa? Đó là Ai? Đó có thể là con người? Đó có thể là một giáo hội không? Đó có thể là một giáo phái không? Đó là Chúa Jêsus Christ, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Bạn có tin Ngài không?

²²⁴ Bây giờ tôi tự hỏi, chỉ với một chút sự thờ phượng sau một Sứ điệp gay gắt như thế,...Chị ơi, hãy cho chúng tôi một—một—

một hợp âm, vì có ca đoàn nhỏ ở đây, về *Tôi Yêu Ngài*. Các bạn có biết bài hát cổ đó không?

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài
 Bởi vì Ngài yêu tôi trước
 Đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi
 Trên Đồi Sọ lạnh lẽo, tối tăm.

²²⁵ Mời các bạn sẽ hát với tôi chứ? Tất cả các bạn bây giờ, như trong một sự thờ phượng. Chỉ—chỉ thờ phượng với tôi.

Tôi yêu Ngài...

Bây giờ, hãy nhớ, giống như chiếc ti-vi, Ngài đang ở trong phòng của các bạn.

Bởi vì Ngài yêu tôi trước
 Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi
 Trên cây Thập tự.

Các bạn nhận ra điều đó có nghĩa là gì không? Các bạn có thể? Các bạn có hiểu được chiều sâu của nó không, những gì Ngài đã làm không?

Tôi yêu Ngài...

Tôi không thấy Ngài, nhưng Ngài ở đây. Tôi có một vật nhỏ được đặt ở đây, một vật nhỏ sáng lên trong lòng tôi. Tôi biết nó phản ánh Ngài. Ngài ở đây.

...yêu tôi
 Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi
 Trên cây Thập tự.

²²⁶ Bây giờ tôi muốn các bạn làm điều này, trong khi chúng ta ngân nga nó. Bây giờ, chúng ta đang lẫn lộn khi nói đến những gì chúng ta đã từng có. Hãy nhớ rằng, nền tảng của tôi là Công giáo. Hiểu không? Bây giờ, tất cả chúng ta là một nhóm bị nhầm lẫn ở đây, nhưng bây giờ chúng ta đã thoát ra khỏi tất cả những thứ đó. Chúng ta thuộc về Đấng Christ. Chúng ta là của Ngài. Bây giờ trong khi chúng ta hát bài này, chúng ta hãy quay lại và bắt tay nhau. Không cần phải đứng dậy. Chỉ cần nói, “Xin Chúa ban phước cho anh, anh ơi. Xin Chúa ban phước cho chị, chị ơi,” trong khi chúng ta làm điều đó, chỉ trong một bầu không khí Cơ-đốc

thực sự. Tôi tin rằng Đức Chúa Trời thích được tôn thờ. Các bạn có nghĩ vậy không? Thờ phượng Ngài. Ngài...Đức Chúa Trời là đối tượng của sự thờ phượng. Và chúng ta muốn thờ phượng Ngài. Và làm thế nào để chúng ta làm...? Anh chị em yêu nhau. Các bạn muốn đối xử với nhau...“Khi các người làm với những điều này, các người làm cho Ta.”

²²⁷ Bây giờ chúng ta hãy hát, và—và bắt tay nhau, và thờ phượng với...

Bởi vì Ngài...

Xin Chúa ban phước cho anh.

Ôi, tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài

Bởi vì Ngài yêu tôi trước

Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi

Trên...

²²⁸ Tôi tự hỏi, điều đó có nóng cháy trong lòng các bạn không? Có cái gì đó trong đó mà chỉ—chỉ cảm thấy thực sự tốt không? Các bạn biết đấy, các bạn cảm thấy như mình có thể mang Nó ra đây và ôm chặt Nó. Hử? Các bạn có cảm thấy như vậy trong lòng không? Nếu không, thưa bạn, hãy cẩn thận. Bạn đang ở trên chỗ nguy hiểm, đấy, nếu không có tình yêu thật sự ở đó, điều gì đó, “Tôi yêu Ngài.” Không chỉ là một bài hát, mà là một điều có thực. Ngài đã yêu tôi trước. Tôi sẽ ở đâu, ngày hôm nay...Tôi đã năm mươi lăm tuổi. Đời sống tôi sẽ sớm chấm dứt. Hiểu không? Và những gì tôi...Đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi...Anh Trow, anh sẽ làm gì...? [Một anh phát biểu từ hội chúng. Bằng trống—Bt.]

²²⁹ Các bạn đã nghe bài làm chứng đó, “Được cứu.”

Được cứu bởi quyền năng Thiên liêng của
Ngài,

Được cứu đến những đỉnh cao tuyệt vời mới
mẽ!

Đời sống tôi giờ này thật dịu êm, sự vui mừng
tôi hoàn toàn,

Vì tôi được cứu.

²³⁰ Làm sao bạn biết? Thánh Linh của tôi làm chứng với Lời Ngài rằng tôi đã vượt qua sự chết để đến với Sự Sống.

²³¹ Xin cảm ơn, những Cơ-đốc nhân yêu dấu. Điều đó làm tôi thật dễ chịu. Tôi thích đến một nơi như thế này, nơi bạn cảm thấy như ở nhà. Thật khó cho tôi để đi khỏi. Tôi chỉ suy nghĩ, “Nhìn vào đồng hồ đó,” và—và tôi thấy con gái tôi đang ngồi đằng kia lắc đầu với tôi, và nhìn xuống như vậy; và—và con trai tôi, đang ngồi ở đây, nói, “Điều gì—điều gì giữ ba ở đây?” Tôi không biết. Tôi chỉ thích ngồi xung quanh...các bạn biết. Tôi không biết. Tôi thích sự thông công. Anh em biết đấy, tôi không có được quá nhiều nơi (anh em biết điều đó), ngày càng ít đi. Nhưng tôi biết tôi đang tiến gần hơn đến đó. Hiểu không? Và một ngày nào đó tôi sẽ giảng bài giảng cuối cùng của mình, đóng Kinh Thánh lại lần cuối. Tôi sẽ có một chuyến đi ngắn sau đó. Thỉnh thoảng hãy đến thăm tôi khi tôi làm. Hãy đến, và chúng ta sẽ cứ ngồi mãi mãi, và nói chuyện như Anh Carl đã nói, và sống mãi mãi.

²³² Bây giờ nhìn xem, thưa các bạn, tôi sẽ hỏi các bạn đôi điều mà tôi muốn các bạn làm. Bây giờ tôi đã giữ các bạn ra khỏi bữa ăn tối của mình. Hiểu không? Và bây giờ, Brother Outlaw đã làm điều gì đó một lúc trước...Anh ấy rất hiếm khi làm bất cứ điều gì mà tôi không thích. Nhưng, anh ấy đã nhận một món tiền dâng cho tôi, đấy. Tôi tự hỏi liệu một trong số họ sẽ trở lại, và mang của lễ đó trở lại đó, và đứng ở cửa. Và các bạn đi lấy nó và mua bữa tối các bạn với nó. Đó là một món quà từ tôi, gửi lại với bạn. Hiểu không? Các bạn làm điều đó. Hiểu không? Điều đó sẽ tốt. Anh ấy là một người đàn ông đáng yêu. Anh ấy luôn...Anh ấy không bao giờ...Tôi không bao giờ đi bất cứ đâu hoặc bất cứ điều gì ít hơn anh ấy—anh ấy muốn làm gì đó để giúp tôi. Đó là cách của anh ấy.

²³³ Có một số người đang đứng ở đây; tôi—tôi sợ gọi tên họ, có thể làm tổn thương tình cảm của họ. Có một người anh em quý giá vừa mới đến miền Vinh hiển, đã ra đi một cách nhanh chóng. Ao ước của anh ấy...Anh ấy biết tôi thích đi rừng, nên muốn mua cho tôi một chiếc xe jeep. Tôi không muốn anh ấy làm thế. Rồi sau khi anh qua đời, người vợ nhỏ bé của anh muốn làm điều đó, và tôi cũng không muốn để bà làm điều đó. Nhưng những người con trai hợp lại với nhau và đi qua đây...Và—và có một anh em khác đến nhà thờ này, nói, “Anh Branham, tôi làm chiếc

xe ngựa này.” Bạn biết đấy, những chiếc xe độc mã; hay điều mà các bạn gọi là *xe ngựa*. Và nói, “Tôi sẽ làm cho anh một cái.” Tôi không muốn để anh ấy làm. Anh em biết những chàng trai này đã làm gì không? Họ đã làm một—một chiếc xe jeep và một chiếc xe ngựa kéo cùng nhau. Tôi chưa bao giờ nhìn thấy một chiếc xe như nó.

²³⁴ Từ buổi nhóm ở Tucson tối hôm đó, họ lái thẳng nó vào sân nhà tôi, và nói, “Đây là một món quà của dân sự của—của Phoenix.” Xem đấy, thậm chí sẽ không chỉ bao gồm chỉ chính họ, chỉ nói, “Ồ, đó là tất cả chúng ta cùng làm với nhau, anh thấy đấy.” Đó là...Ồ, tôi—tôi chỉ biết nếu tôi có thể lên Thiên đường, tôi sẽ sống với những người như thế. Điều đó có ý nghĩa rất lớn đối với tôi, anh em biết đấy, đại loại như thế; những thứ nhỏ bé này...điều gì đó.

²³⁵ Điều đó khiến tôi cảm thấy như vậy với Anh Outlaw ở đây. Nói, “Ồ, Anh Branham, tôi chỉ...” Đi lên đây với một số...chỉ cần đến một nơi nào đó cho đến khi anh em thật sự có được tình yêu mến anh em, và nói chuyện với anh em, và nói về Chúa Jêsus. Và—và của những người...Ồ, anh em biết đấy, “Chim cùng đàn tụ lại với nhau.” Anh em biết, những người hầu như thích nhóm lại với nhau và nói về mọi thứ, sự thông công với nhau.

²³⁶ Và tôi—tôi đánh giá cao điều đó, nhưng tôi—tôi không muốn tiền dâng, thưa anh, chị em. Tôi...hội thánh của tôi trả cho tôi một mức lương nhỏ là một trăm đô la một tuần và tôi làm tốt với điều đó. Vì vậy tôi—tôi rất cảm kích điều đó. Bây giờ nếu bất kỳ ai trong số các bạn muốn ăn tối, ồ, ai đó sẽ quay lại cửa sau và bạn sẽ lấy bữa tối cho tôi. Các bạn thấy đấy, nó sẽ ổn thôi. Một số bạn, tôi đã giữ bạn cách xa bữa tối của mình. Các bạn yêu Ngài không? Thế thì các bạn phải yêu tôi vì tôi là một phần của Ngài. Hiếu không? A-men. Đó là lý do tôi yêu anh chị em. Chúa ban phước cho anh chị em.

²³⁷ Bây giờ chúng ta hãy đứng lên. Đừng quên các buổi nhóm sắp tới của chúng ta. Bất cứ lúc nào anh chị em ở xung quanh, chỉ cần nhớ, đi vào. Các bạn luôn được chào đón. Các bạn sẽ cầu nguyện cho tôi chứ? Tôi—tôi là người cần được cầu nguyện. Các bạn sẽ cầu nguyện chứ? Bao nhiêu người có thể nhận ra gánh

nặng, những gì tôi phải làm, và những điều đặt ra trước mắt tôi? Và tôi biết điều gì sẽ đến, ngay ngoài kia. Anh em thấy không? Tôi có thể thấy nó giống như tôi thấy những thứ khác đang đến. Tôi biết điều gì sẽ đến. Hiểu không? Nhưng không có thời gian để nói về điều đó. Chúng ta hãy nói về những gì đang xảy ra ngay bây giờ. Ngày mai sẽ tự lo về ngày mai. Hiểu không? Các bạn có... bạn sẽ cầu nguyện cho tôi chứ? Bây giờ, các bạn đã giơ tay cầu nguyện cho tôi chưa? Được rồi.

²³⁸ Xin Chúa ban phước cho anh chị em bây giờ. Tôi sẽ giao buổi nhóm lại cho mục sư đáng yêu của các bạn, Anh Jimmy Outlaw. Xin Chúa ban phước cho anh, Anh Jim.

BẠN NÓI NGƯỜI NÀY LÀ AI? VIE64-1227

(Who Do You Say This Is?)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 27 tháng Mười hai, năm 1964, tại Hội thánh Danh Giêsu ở Phoenix, Arizona, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org